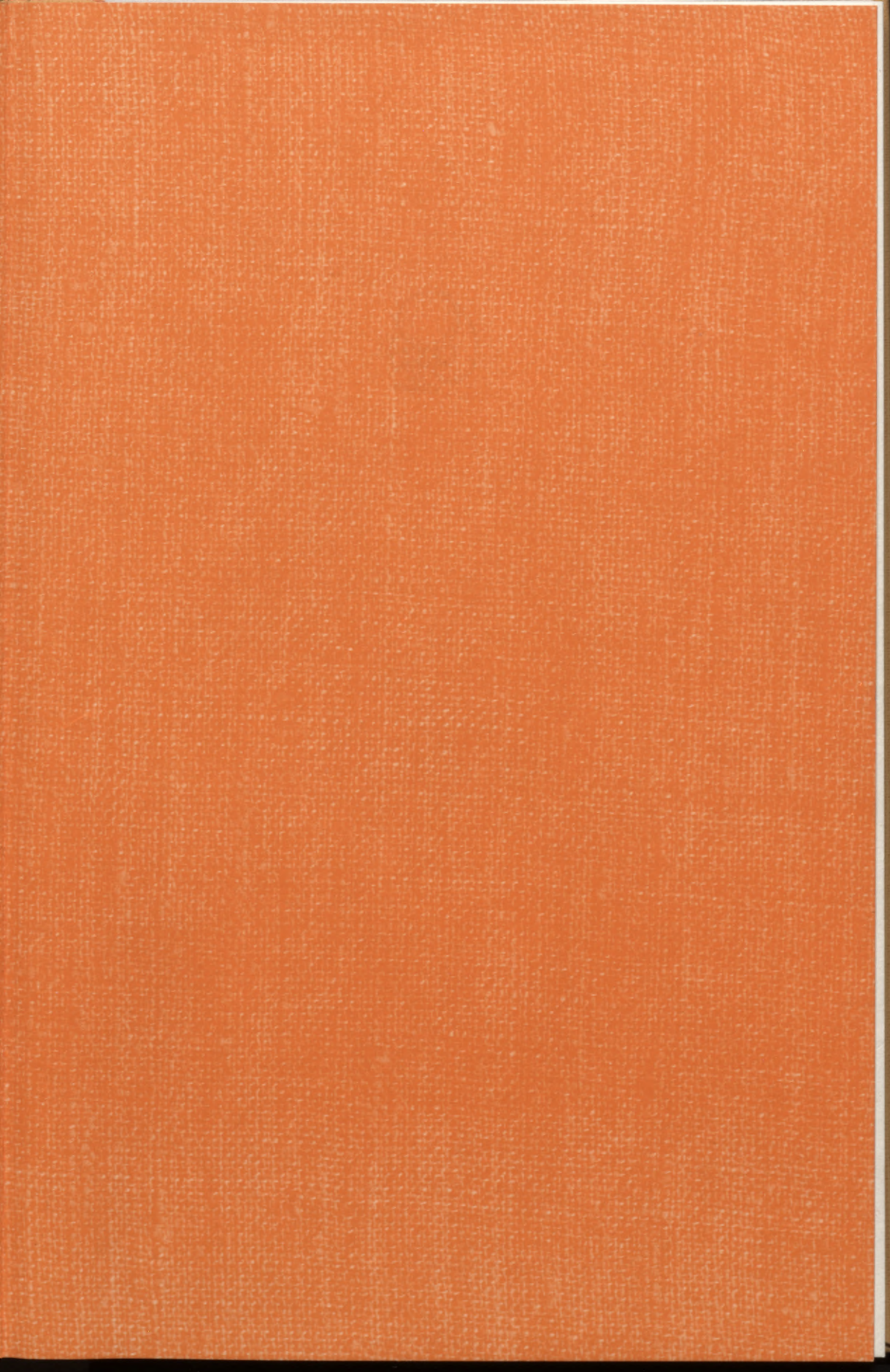

inese zandere

iekšing
un
dolina

15619

2005-5
L 24

L
821

inese zandere
iekšņam un ārējam
drejot

jauns papildināts izdevums

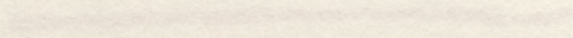

03050/4273

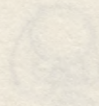
1956. g. 10. mēn.

Latvijas Nacionālā
bibliotēka

Latvija

Latvijas Nacionālā bibliotēka

inse zandree
iekšing un āriņa

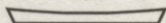
dzejoli

Grāmatas izdošanu atbalsta

 Hansabanka

Datorikas institūts DIVI

Latvijas Kultūras fonds

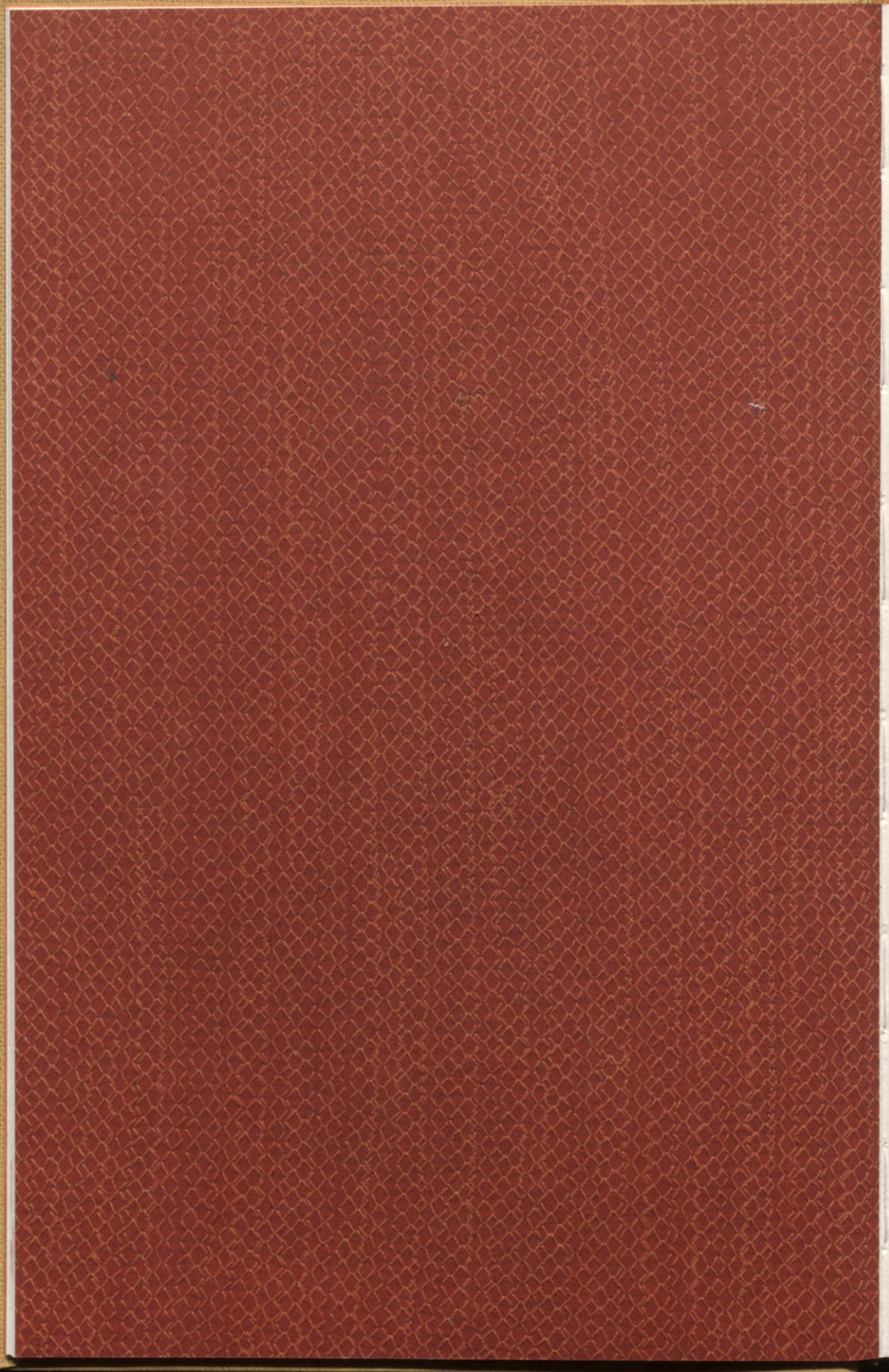
Māksliniece Ūna Laukmane

ISBN 9984-9801-0-3

© Inese Zandere, dzeja, 2004
© Ūna Laukmane, ilustrācijas, 2004
© *Liels un mazs*, 2004

pēterim
māmiņa
gotiņa

pēterītis un miķelītis

man brāļi ir divi –
viens skolā iet
otrs pie istabas loga zied

man brāļi ir divi –
viens bumbu sper
otrs ar saknēm ūdeni dzer

man brāļi ir divi –
viens konfektes nes
otrs man atnes kamenes

man brāļi ir divi
jūs varat skaust –
abi kopā iet bekas lauzt

pasaciņa asaciņa par sēņošanu blēņošanu

reiz dzīvoja puisītis tuisītis
kādu dienu viņš nolēma iet sēņot blēņot
puisītis tuisītis paņēma līdz groziņu doziņu un
nazīti kazīti
sūnās dūnās bija iemīta taciņa blaciņa
puisītis tuisītis gāja pa taciņu blaciņu kamēr atrada
beciņu peciņu
ar nazīti kazīti to nogrieza šņiks šņaks
un ielika savā groziņā doziņā bliks blaks
turpat sūnās dūnās auga gailenīte bailenīte
puisītis tuisītis ar nazīti kazīti to nogrieza
šņiks šņaks
un ielika savā groziņā doziņā bliks blaks
puisītis tuisītis gāja pa taciņu blaciņu līdz
kalniņam valniņam
kur zem bērziņiem pārziņiem
auga kundziņš sprundziņš
puisītis tuisītis ar nazīti kazīti to nogrieza
šņiks šņaks
un ielika savā groziņā doziņā bliks blaks
tad puisītis tuisītis zem eglēm seglēm atrada
baraviku karaviku
ar nazīti kazīti to nogrieza šņiks šņaks
un ielika savā groziņā doziņā bliks blaks
nu groziņš doziņš bija pilns
tāpēc puisītis tuisītis gāja uz mājām kājām
pie mīļās mammas čammas
un vakariņās ēda sēņu blēņu mērci ērci

dārzs

vēl dārzā rasa paliek slapjas kājas
re kurmis racis – vecmāmiņa rājas
nē alīse gan nav ar kurmi naidā –
to redzēt ļoti grib bet mazliet baidās
te viņa satiek zvirbuli kas draiski
pa taku palec knābādams un aizspurdz
nirst ābelēs ar rīta vēju pilnās
un upeņkrūmā peld kā zaļā vilnī
plūc vecmāmiņa brokastmaizēm dilles
bet kamēr viņas rokas žigli strādā
maza saulesstariņš alīsītei rāda:
dārzs spoguļojas vecmāmiņas brillēs

burkānu dumpis

dārzā salūzis pumpis
sākas burkānu dumpis
burkāni dobē ārdās –
novītis zaļās bārdas!
alīs kas tā par lietu?
tūlīt pieprasām lietu!
opis salabo pumpi
aplej burkānu dumpi

papucis un mammucis

sēdu ēdu es
staigā meitenes
sēdu ēdu es zemenes

sēdu ēdu es
pienāk meitenes
apēd meitenes zemenes

tūliņ jāsauc papucis
tas nav bikses uzvilcis
tāpēc jāsauc mammucis

tūliņ jāsauc mammucis
tas nav kurpes apāvis
tāpēc jāsauc papucis

lai tās meitenes
atdod zemenes
meitenes lai nes zemenes

mētelpoga

maza sārta saulīte
šorīt spīd aiz loga
varbūt tā ir debesīm
mēteliša poga
un ja notrūks podziņa
tūlīt lietus līs –
debess lietus pirkstiņiem
pogu sataustīs

turi savu mētelpogu
citādi vairs tik pa logu
redzēsi kā debesīs
lietus viņu uznesīs

pēteris februārī

kāpēc tu esi tik resns pēteri?
mamma man uzvilka siltu mēteli
vai tu sniegā uz ceļiem tupi?
nē, es esmu iebridis kupenā
kāpēc tu nekāp no kupenas ārā?
es gaidu kad atnāks pavasaris
tad kupena pati izkusīs
mamma teica, ka tas būs drīz

gotiņa

pēterim māmiņa gotiņa –
par asti tai salmu slotiņa
par ragiem krāsns kruķi
aiz auss viņa nēsā puķi
māmiņa neēd sienu,
bet pienu dod
katru dienu

miega vilcieniņš

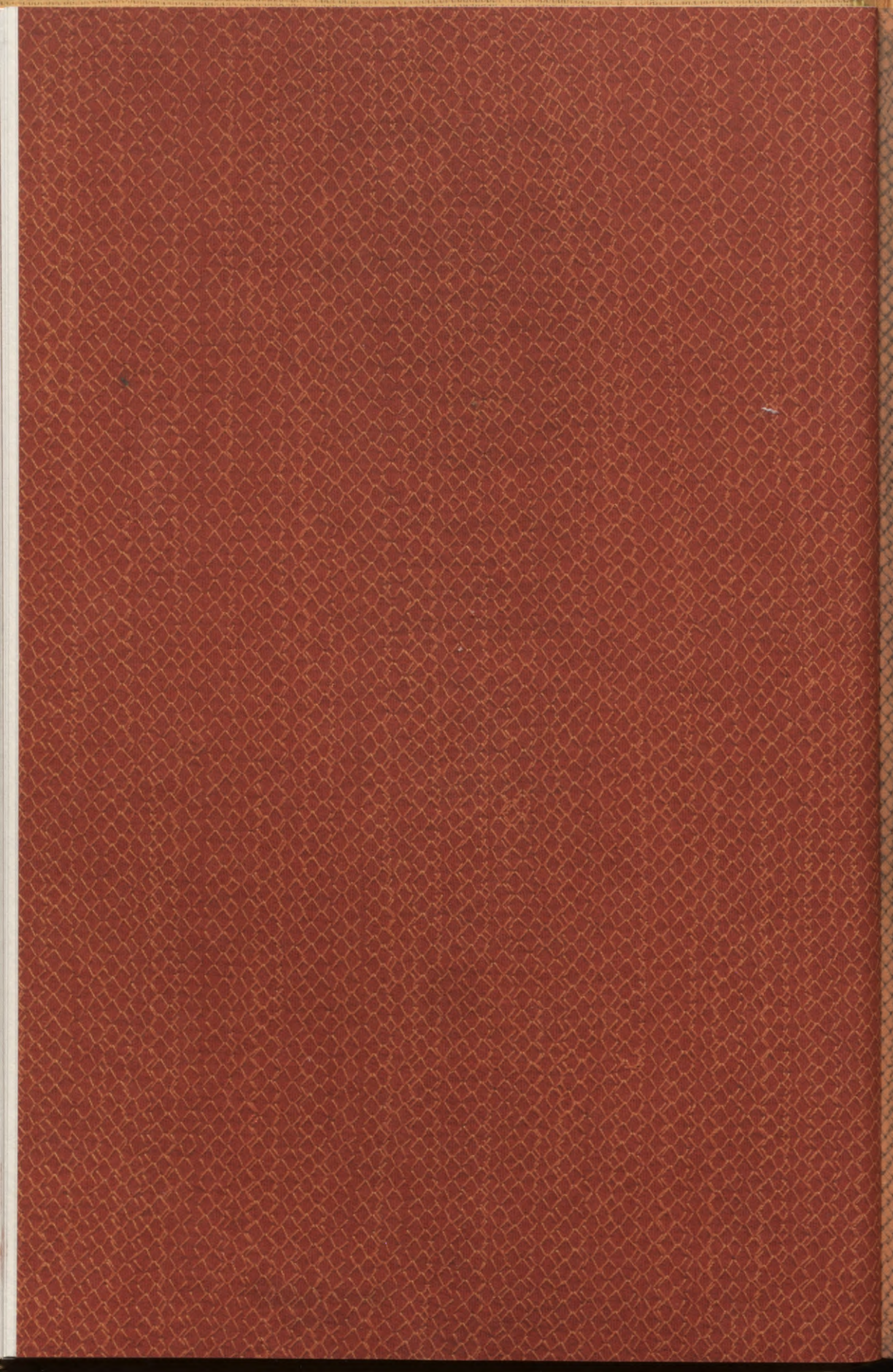
čuku-čuku-čuku-tū
ripo vilcieniņš
visu dienu dziedādams
ripo vilcieniņš

čuči-čuči-čuči tu
ripo vilcieniņš
arī naktī dziedādams
ripo vilcieniņš

naktī miega vilcieniņš
cauri tumsai brauc
tikai gala stacijā
pamosties būs ļauts

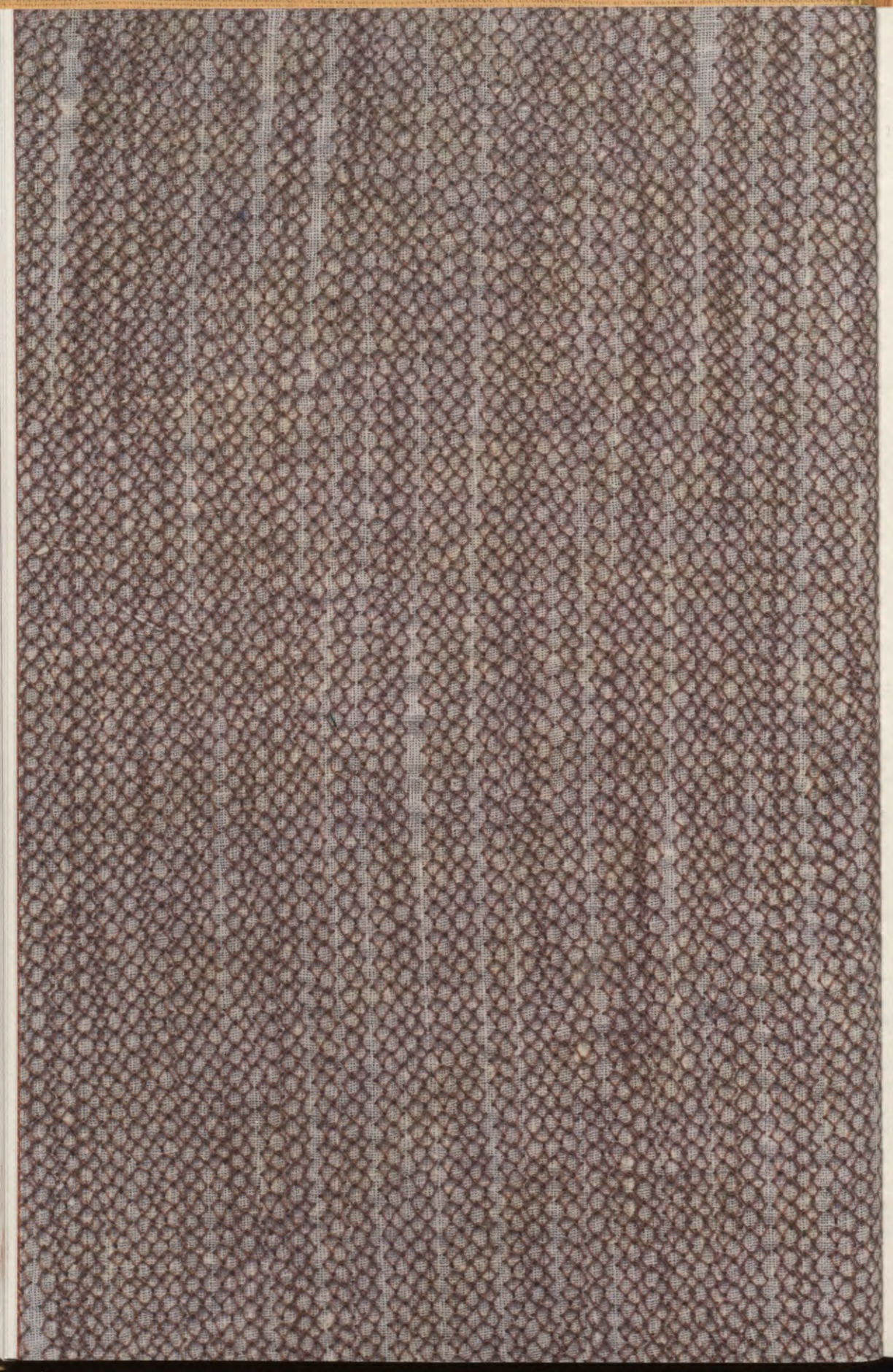
čuku-čuku-čuku-tū
čuči čuči tu
čuku-čuku-čuku-tū
čuči čuči tu

le lalais
un
mazzais

kas pa mežu skraida
skraidīklis baidīklis

kas pa mežu skraida
kas te mani baida
kas aiz krūma gaida
tas lai mani ķer

kam ir lieli ragi
kam ir asi nagi
kam nav soļi smagi
tas lai mani ķer

es no viņa mukšu
mājā iekšā sprukšu
noķers gaisu tukšu
tas kurš mani ķer

melnā rociņa
mazgāšanās rotaļa

melnā rociņa saldo kūciņu
mutē liek mutē liek
ka tik kas bērniņam
ka tik kas bērniņam
nenotiek

mazgā rociņu balto pūciņu
tā kā sniegs tā kā sniegs
kas nu vairs bērniņam
kas nu vairs bērniņam
kaut ko liegs

baltā rociņa saldo kūciņu
mutē liek mutē liek
lai manam bērniņam
lai manam bērniņam
lai jau tiek

ja tu uz citu pusi ej
blaustiklis

atstāj mājās lellīti
iet parkā kā pa ellīti

nāc un lec
lec un spiedz
spiedz un šļūc
šļūc un klie dz
klie dz un kāp
kāp un brauc
brauc un skrien
skrien un sauc:

ja tu uz citu pusi ej
pat karuseļa zirgi smeļ

bet neņem līdzī lellīti
iet parkā kā pa ellīti

graudiņi
māneklis

graudiņi graudiņi viens div trīs
rudzi griķi zirņi un viens rīss

putniņi graudiņus apēdīs
mednieki putniņus sagūstīs

putniņi medniekus piemānīs
putniņi aizbēgs viens div trīs

iesnas šķaudīklis

es esmu mazais zilonis
kas dusmīgs nesaprot
kurš mani tur aiz deguna
un neļauj paelpot

uz degungala iesnas sēž
un nesaka nekā
kad gribu viņas projām dzīt
tās ielien degunā

es dusmīgs sēžu istabā
un nesaku nekā
bet iesnas skaļi runāt grib
tur manā degunā:

apči apči
ap-čibiņas
ap-ņemiet aukstās kājiņas
apči apči
ap-čibiņas
ap-sildiet aukstās kājiņas

pastaiga

ejampants

mēs ejam pa ielu
un redzam suni lielu

mēs ejam pa ceļu
un redzam mazu teļu

mēs ejam pa taku
un redzam vecu aku

mēs ejam pa pļavu
un redzam dziļu gravu

mēs ejam un ejam
pa kalniem un pa lejām
un mājās mēs nākam
un mammai stāstīt sākam

mēs gājām pa ielu
mēs gājām pa ceļu
mēs redzējām suni
mēs redzējām teļu

mēs gājām pa taku
mēs gājām pa pļavu
mēs redzējām aku
mēs redzējām gravu

mēs stāstām un stāstām
par visu mammai klāstām
bet rītu laukā skriesim
un atkal staigāt iesim

prusaku polka
lecampants

pievakarē pelēkā
nāc ar mani palēkā
turi mani cieši ciet
lai mums labi iet

čību čābu hopsā hopsā
turi mani ciet
čību čābu hopsā hopsā
lai mums labi iet

padusmojies parājies
bet man kaklā karājies
turi mani cieši ciet
lai mums labi iet

čību čābu hopsā hopsā
turi mani ciet
čību čābu hopsā hopsā
lai mums labi iet

piekususi pieturies
nāc ar mani ieturies
ļauj tev pilnu krūzi liet
lai var atkal dancot iet

čiku pliku
vannas pantiņš

čiku pliku čiku pliku
pliku puiku vannā liku
čikupliku puikuliku
čikupliku puikupliku
liku puiku
vanniņā

vakara vētra
sedzampants

gulta trako gulta šņāc
sega putodama krāc
vai tur apakšā ir kāds
vai tur nav nekāds
vētra brāž un nenorimst
kuģis salūzis un grimst
vecais sirmais kapteinis
viens uz klāja palicis
tiklīdz kuģi viļņi rīs
haizivs viņu apēdīs

tomēr labi beidzas viss
tomēr labi beidzas viss
tomēr labi beidzas viss
pēteris ir aizmidzis

lāči

čučustāsts

meža vidū lieli lāči
ogo beko
mežmaliņā mazais lācis
viens pats peko
lieli lāči piekūst
ogot bekot
mazais lācis nepiekūst
visu dienu pekot

kamēr viens pats peko tikmēr ogo beko
kamēr ogo beko tikmēr viens pats peko

lāču mamma mazam lācim
sola visas ogas dot
mazais lācis negrib gulēt
negrib gulēt neparko
lāču tētis mazam lācim
sola visas bekas dot
mazais lācis negrib gulēt
negrib gulēt neparko

negulēšu negulēšu negulēšu neparko
man pa tumsu man pa tumsu vēl pa tumsu jāpeko

lāču tētis lāču mammai
iedod mīļu buču
mazais lācis negrib gulēt
iesim mēs uz čuču
pēkšņi piekūst pekodamas
mazā lāča pekas
bēdīgs lācis dusmīgs lācis
gultā sēž uz bekas

neatļaušu neatļaušu gulēt iet jums neparko
visiem mani visiem mani visiem mani jābučo

kam vairs ogas
kam vairs bekas
kam vairs bekas pekas

tētis buču mamma buču
visi iet uz čuču

lielais un mazais *drošumvārdiņi*

lielais mazo nebaida
lielais mazam draugs
lielais mazo pagaida
mazo sev
līdz sauc

lielum lielum lielum liels
izaug tas kurš mazs
ne no kā ne no kā
neбайдās

mazais lielam pasmaida
mazais lielām draugs
mazais lielā neбайдās
jo viņš pats
liels augs

lielum lielum lielum liels
izaug tas kurš mazs
ne no kā ne no kā
neбайдās

पुरा
हिदा

saruna

radio: runā rīga!
nu, sveika! te runā guna!
cik labi, ka piezvanīji
man vienai ir garlaicīgi

ko tu pa vakariem dari
kad jāpaliek vienai mājās?
vai tava mamma kad pārnāk
ar tevi parunājas?

ko tu redzi pa logu?
radio: pareizs laiks
jā pavasaris man arī
ir mīļākais gadalaiks

pie mums jau lapiņas apsēm
spuldžu gaismā spīd gaiši zaļas
ja tu atbrauktu ciemos pie manis –
ja tev pietiktu vaļas

ko lai es tev pastāstu rīga?
radio: vakara ziņas
būs mamma ap desmitiem mājās
un iedos man vakariņas

divas meitenes

viena gara otra arī
otra resna viena arī
viena smejas otra arī
otra pinkšķ, viena arī
vienai kleita otrai arī
otrai kūka vienai arī
viena ārā otra arī
otra kino viena arī

vienai tētis otrai nē

tētis

tētis ar zemeņu pilnu smilgu
tētis ar ķērpju bārdu
tētis kas kūleņiem laižas no kalna
tētis – visjautrākais vārds

tētis – ja abi ar dēlu aug
tētis – ja nedrīkst melot
tētis – ja spēku iemācīt grib
tētis – visgrūtākā spēle

rudens vakarā

nav spēka saulei vairs turēties kājās
es dodu tai roku un pavadu mājās
mēs tramvajā sēžam pie lodziņa klusi
un braucam uz dzegužkalna pusi
nāk tantes pēc darba ar tikliem un somām
ar piekusušām rokām un domām
no krāsu fabrikas opaps nāk lēni
un mājās iet otrās maiņas zēni
tik gurdas kā migla visiem ir acis
jau lielajos kokos rimst kovārņu tracis
un prātodama, vai šonakt būs salna
saulīte skumja iet gulēt aiz kalna
rīt jāceļas agri – vēl nočukst tās stari
tumsu pār galvu velk koku zari

Bāks īstais

pie manis nāk ciemos vecis
kam deguns no aukstuma sārts
un katru gadu ir maisā
tam zobens un automāts

pie manis nāk priecīgs vecis
un rotaļu tanku nes
bet kaimiņu bērniem viņš atnes
trīs plastmasas šautenes

kas esi tu savādais veci
kam ieroču piebāzts maiss
tu izskaties gluži kā īstais –
un gluži kā neīstais

varbūt ka zem kažoka košā
tu īstu mundieri slēp
un īstu pistoli makstī
pie jostas sev piesprādzē

tad dusmīgs top laipnais vecis:
sāk puika dzejoli jaukt!
nē dzejoli savu es māku
bet negribu mācēt šaut

zvērests ierindas priekšā

es šodien svinīgi ņemu
koka šauteni rokā
un solos to atkal pārvērst
derīgā lietaskokā

es šodien svinīgi laužu
koka zobenam galu
un solos to atdot opim
par krāsns kuramo skalu

lai visi cilvēki dzird
un koki un putni zaros
es atsakos piedalīties
arī rotaļu karos

mammas Ziemsvētku dzejolis

ja lācis es būtu
tad gulētu migā
un sūkātu medainu knupi
ja līdaka būtu
tad slīdētu klusi
zem ledus pa snaudošo upi
ja puika es būtu
tad skrietu pie loga
un gaidītu Ziemsvētku veci
ja tētis es būtu
tad iekārtu eglei
paša galotnē brīnumsveci

ja mamma es būtu?
darītu to
ko labāk par visiem protu –
katru no jums pie eglītes
es šovakar nobučotu

Ziemassvētki manā ielā

Man līdzī piparkūku smarža
pa kluso tukšo ielu nāk.
Es apstājos. Tik gaiši snieg
un baznīcā jau zvanīt sāk.

Aiz katra loga egles zarā
likst maza piparkūku sirds.
Spīd mūsu sirdīm debess zvaigznes,
bet piparkūkām sveces mirdz.

Pie kādiem vārtiem strīpains kaķis
teic, mani ieraudzīdams, murr.
Un šķiet, ka savu balto ķepu
viņš ilgi man uz pleca tur.

Es brienu tālāk. Svaigā sniegā
kāds suns man taisnu taku min.
Labs prāts ir manas ielas rota,
kad viņa Ziemassvētkus svin.

Man līdzī piparkūku smarža
pa kluso tukšo ielu nāk.
Es apstājos. Tik gaiši snieg
un baznīcā jau zvanīt sāk.

intervija

kā vārnām klājas
nauda bankā krājas
vai ēdat gaļu
kas tev par daļu
vai zogat cāļus
ne jau tavus brāļus
jums melnas spalvas
bet gudras galvas
kas tur tāds spožs
tu pārāk drošs
nesacel traci
izknābsim aci

zvirbulis un meitene

pelēks puisis nav augsta rada
veikls aiz aukstuma slaidis no bada
trenkāts un kaustīts lamāts un gānīts –
čiepējs un kampējs sētmaļu jānīts

izlec no krūma uzlec uz pleca:
es esmu jauns tu ar neesi veca
ja vari diegu adatā trāpīt
nāc manas caurās biksītes lāpīt

meitene smejas zvirbulis klaigā
saule pa zemes virsu staigā

cīrulis un meitene

putniņš kam jaunas biksītes kājās
cīrulis pārnācis tēvu tēvu mājās
redzot kā mežmalā pumpuro zari
vītero priecīgs par pavasari

te viņam pieder lauki un pļavas
vēl tik jāatgūst debesis savas:
divi zili debesu gabaliņi
vai nav no manējām paņēmti viņi?

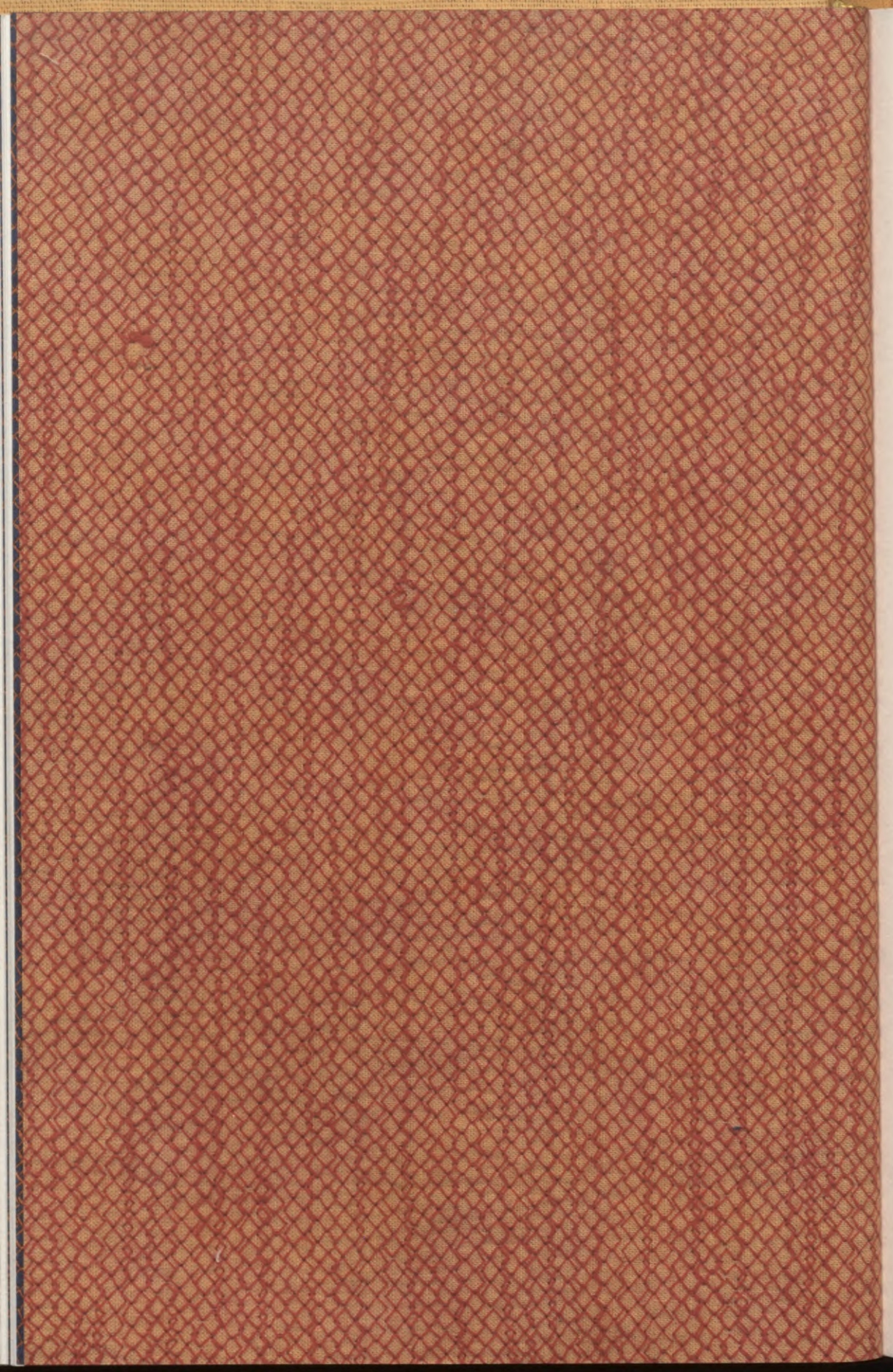
cīrulis mērīdams mākoņos skraida
meitene debesīs skatās un smaida

puikas
laukos

divi meļi mežā gāja

divi meļi mežā gāja
lielus kokus drebināt
divas dienas pūlējās
apse vien notricēja

vienu meļi māte rāja
otram tēvs sukas deva
no lielām vaimanām
egles lūza brakšķēdamas

šņiku šņaku zaķis pļāva

zaķīt vilnas kamzolīt
vai tev silta gulēšana
nāc palīdzi rudzus pļaut
tad kreklā vien staigāsi

šņiku šņaku zaķis pļāva
kaudzē tīri locīdams
trešās dienas vakarā
visi rudzi vēderā

ak tu zaķi badakāsi
tāda tava palīdzība
ņemšu smalkus žagariņus
putēs tavs kamzolīts

izrobota gailim sekste

izrobota gailim sekste
kas to vairs salāpīs
laikam nakti kūtiņā
peles mici sagrauzušas

peles skrien strīdēties
tādas runas padzirdot
vai mums laiks blēņas dzīt
bērni pīkst aliņā

varbūt gailis rīgā bijis
griķus pirkt vīstiņām
visus kungus sveicinot
cepurīte nodilusi

man izlija kubuliņš

kaķi ej samīļo
saimenieces mazdēliņu
tad to piena kubuliņu
uz pusēm sadalīšu

mazdēliņš ūsas plūca
kaķis vaigu saskrāpēja
man izlija kubuliņš
cūkai putras spainītī

ņem kaķīt savu asti

kaķītim mincītim
vajag maisu pagalvī –
miedziņš nāk dzirnas maļ
milti birst putēdami

melna muša šķaudījās
miega miltus bradājot
pārplīst maiss, izbirst milti
miedziņš sprūk aizkrāsnē

ņem kaķīt savu asti
slauki miltus kaudzītē
izcepsim mārcītim
miega maizi vakarā

labu nakti vecomāt

labu nakti vecomāt
es šonakt negulēšu
man šonakt jāskatās
kādi zvēri pagultē

viens tā smalki otrs rupji
trešais klusi dudināja
ceturtais skaļi šņāc
deguntiņu piesvilpdams

labu nakti mazdēliņ
es tos tavus zvērus zinu
vecaistēvs dikti krāca
es gulēju tusnīdama

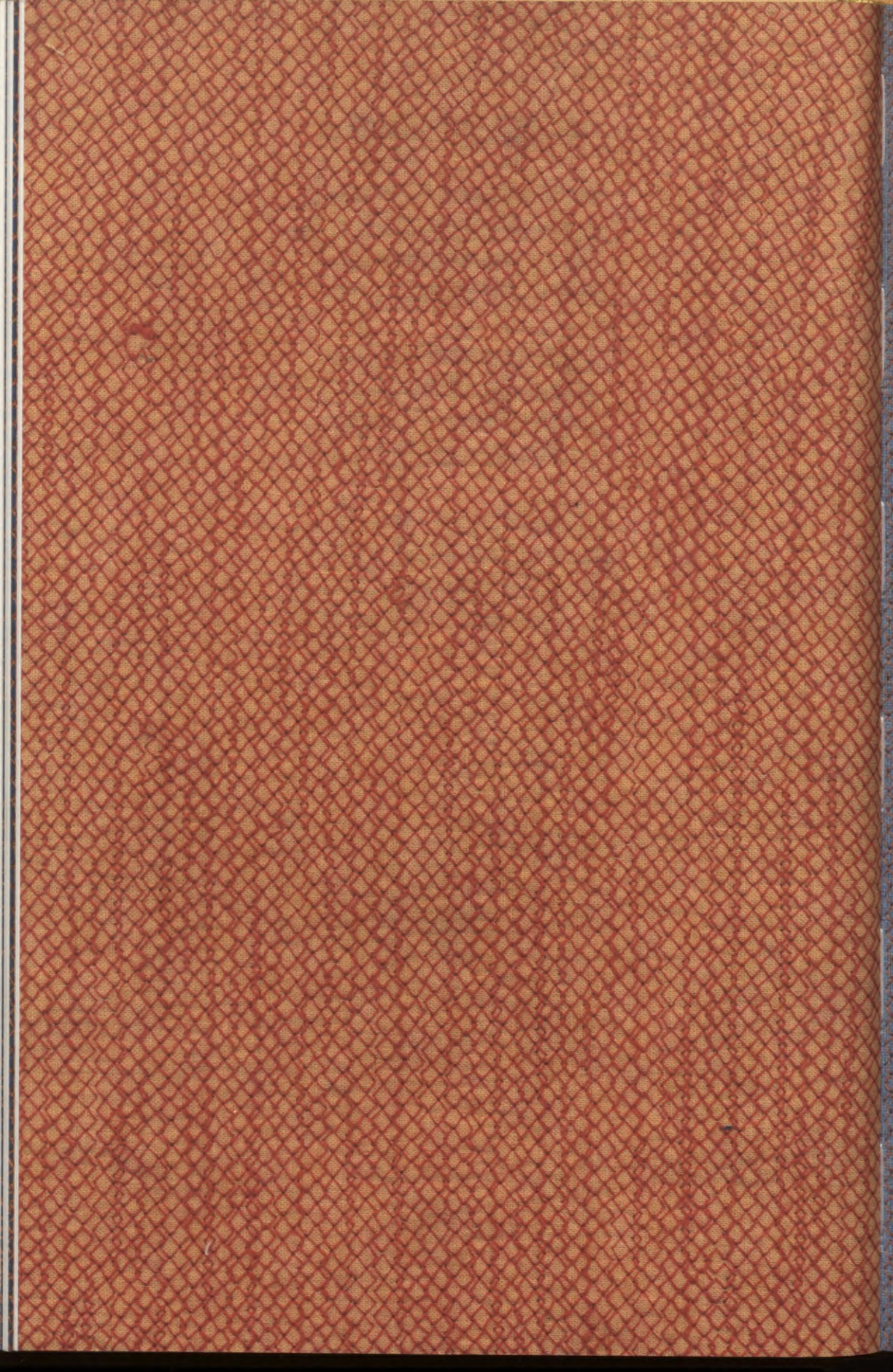

nāc nāc mēnestiņ

puika sēž zālītē
gaida plūmi nokrītam
jau saulīte norietēja
plūme tup zariņā

nāc nāc mēnestiņ
žēlo manu vēderiņu
pakutini plūmei sānus
baltām staru rociņām

vestire
un
arino

Mamm!

– Ja es zinu, cik milzis ir liels,
ja es zinu, cik liliputs mazs,
ja es zinu, cik mincis ir mīksts
un cik nazis virtuvē ass;
ja es zinu, cik uguns karsta,
ja es zinu, cik saldējums salts,
ja es zinu, ja vienmēr zinu –
melns ir melnais un baltais ir balts, –
saki, mamm, ja es zinu to visu
un simt citas lietas turklāt,
saki, mamm, ko vēl?
Ko vēl?
Ko es varētu uzzināt?

– Ir tāds noslēpums, kuru neviens
nezin vēl uz šīs pasaules.
Vai tu zini, cik mīļš esi man?
Un cik mīļa tev esmu es?

Kafijas automāts

Uz ielas sametās vēsi,
Bet mājās vēl nebija mātes.
Mēs iegājām pasildīt rokas
Pie kafijas automāta.

Ap brūngano koka leti
puslokā stāvēja ļaudis
un, gaidot, kad pienāks rinda,
saujā skaitīja naudu.

Bet kafijas automāts šņāca –
kā lokomotīve, kas drāžas
caur tuneli klinšu kalnos,
kur ūdenskritumi gāžas.

Bet kafijas automāts šņāca
kā pamodies niķelēts vulkāns
un tvaika mutuļi vēlās
pār biezpienmaizēm un bulkām.

Bet kafijas automāts šņāca
un beidzot mēs sapratām viņu:
šai pilsētā pēdējais pūķis
guļ gludās, mirdzošās zvīņās!

Viņš sildīja mūsu rokas
ar savu kvēlošo elpu
un, pieplokot viņa sānam,
mēs aizmirsām pustumšo telpu,

līdz beidzot kāds uzsauca: «Bērni!
Jums sen jau ir jābūt mājās!»
Aizmīga šņācošais pūķis.
Un lēni mēs ārā gājām.

Bet ārā mūs apņēma gaisma
balta, klusa un liega.
Aizbērta bija iela
ar pirmo šisziemas sniegu.

svecīte

ja būtu man viena svecīte
es nelūgtu sala vecīti
lai apēd viņš vienu svecīti
bet ja viņš par šito pantiņu
man gribētu iedot mantiņu
es palūgtu sala vecīti
lai atnes vēl otru svecīti
un ja viņam arī nebūtu bail
tad eglē kur plastmasas spuldzītes gail
mēs abi ar sala vecīti
aizdegtu īstu svecīti

debēsis

es nāku pie tēta rokas
vēl notālēm zvani skan
un skatos cik lielas un augstas
ir debēsis pāri man

Ziemsvētku egles zaros
mans tētis svecītes dedz
un top tik gaiši, ka zinu –
arī mani debēsis redz

portrets

viņa seja mēness gaismā
blāv kā ziemas sniegi
balss – kā putnam pavasarī
priecīga un liega
viņa zāleszaļās drānās
sienāzīši dzīvo
bet uz galvas rudens vējā
rudi mati plīvo
viena acs tam plati vaļā
tajā saule smaida
tik no otras viņš pa lāsei
lejud lietū raida

iekšīņa un āriņa

ledū jūra ieraujas
mākoņi slēpj stariņus
zaļu lapu aizsegā
koki glabā zariņus

visam, kam ir iekšīņa
apkārt tam ir āriņa
skaties jūrai tieši acīs
ieraudzīsi nāriņu

saruna

no galotnes no lapotnes
krīt zirneklītis mazs
un maza zēna roka
tam pretī pastiepas
no debesīm caur mākoņiem
krīt saules stariņš mazs
un maza zēna acis
tam pretī atveras
no domām vai no lūpām
krīt vārdiņš – mīļš un mazs
un maza zēna dvēsele
tam klusi atsaucas

pīļu zeme

mārupītē likumainā
brīnumaina aina –
pīļu mātes brūnām spalvām
pīļu tēvi zaļām galvām
un pa vidu līgo stalti
ķīri melnibalti

mēs kā koki ilgi stāvam
mārupītes krastā
plīvo saulesstara karogs
niedres tievā mastā –
pirmo reizi pīļu zemē
zemē jaunatrastā

mīlestība

kad tavu mazo purniņu
starp lapām ieraudzīju
no pirmā acu skatiena
jau iemīlējies biju

bet otrais skatiens paspēja
pilns mīlestības ilgām
vairs pavadīt vien astīti
kas aizvijās caur smilgām

un trešais skatiens veltīgi
vēl zāļu cerus vēro
bet tevi nespēj ieraudzīt
un iemīlējies sēro

zvirbulis

es muļķis esmu
kas ir tas ir
bet muļķim vislabāk dzīvot
čir!

es sliņķis esmu
kas ir tas ir
bet sliņķim visērtāk dzīvot
čir!

es melis esmu
kas ir tas ir
bet tu jau noticēji man
čir!

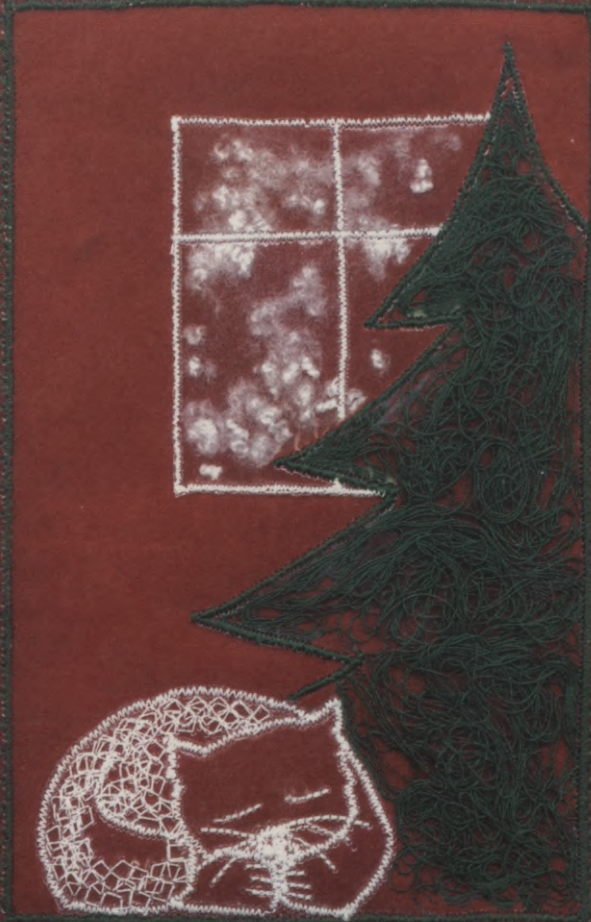
Vakarā

Nāc līdzī, mans skumjais bērniņ,
kad vējš pirms saulrieta stājas,
un skaties, kā jūras dzelmē
sev saulīte gultu klāj.
Sārts palags, magoņu sega,
mākoņa pagalvītis,
pati saulīte sasarkusi
cauru dienu gar karstu plīti.
Katrā mājā gultiņā baltā
brūni apcepis pīrādziņš,
pirms saulīte aizver acis,
jau saldi aizmidzis viņš –
bet sapņiem, ko viņa plaksti,
no tumsas slēpdami, sedz,
vēl saulīte rietēdama
zelta maliņu dedz.

Bet tu, mans skumjais bērniņ –
tev acis ir zilas un rēnas,
tur neatspīd saulītes zelts,
bet mēness sudraba ēnas,
tu raugies uz otru pusi
un smaida tavs lūpu kaktiņš –
uz ko tu skaties tik mīļi?

– Es skatos uz tumšo nakti.

jeunesses
— — —
maisons

Krāsns

Neviens no mums nav tik balts,
tik liels un tik silts kā viņa.

Mums ir tikai dubļainās kājas
un salīgā muguriņa.

Bet, snaužot pie mūrīša strīpā
un klausoties vakara ziņas,
mēs jūtamies katrs tik balts,
tik liels un tik silts kā viņa.

Kaķis

Viņš uzkāpa pa trepēm otrā stāvā
un klusi apgūlās pie mūsu durvīm.
Mēs nezinājām, ka mums jāiet pretī,
un lakats nebija vēl ieklāts kurvī.
Bet, viņu ieraugot, mēs visi nodomājām:
– Šai mājā, kaķīt, trūka tikai tevis, –
jo aukstā, vientulīgā rudens naktī
mums savu kaķi Dieviņš bija devis.

Kriemlode Eglīte

Kur Tu neņēmi cirvi un dūraiņus,
Eglīte un nejūdzi ragavās zirgu.
Ar otro tramvaju eglīte brauc
no Āgenskalna tirgus.
Bet istabu pilnu tā piesmaržo,
stāv vectēva izkaltā kājā
un atspulgo visos spoguļos –
pirmā eglīte jaunajās mājās.

Grāmata

Mēs vecas grāmatas ielūdzam
pie sevis ciemos kā radus,
kas, tēju dzerdami, stāstus pauž
un atceras bijušos gadus:
kad skolniece bija šī krustmāte,
tā nenopelnīja stību,
bet dabūja pasaku grāmatu
par sekmēm un uzvedību.

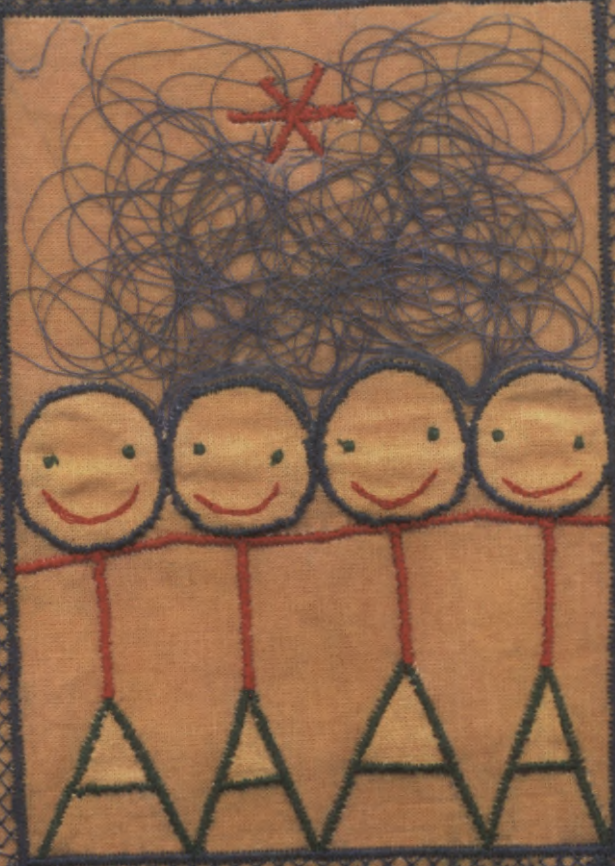

Krūzīte

Kurš ilgāk lasījis, kam vairāk miedziņš nāk,
tas dabūs tējas krūzīti pie gultas,
un neķers viņu rīta agrumā
nekādas asas zobgalību bultas.
Viņš kaķi mazgājamies ieraudzīs,
kad pavērs aci miegainu un šķību.
Šīs būs tās mājas, kurās saņemt var
no rītiem krūzīti ar mīlestību.

buvešu
spēles

tu lasi

tu izej no rīta uz saulainās ielas
un atveras diena
kā grāmata liela
ir stariņi sīkie
saulītes burti
tu lasi – un gaisma ir pasaules stāsts

tu skraidi pa peļķēm uz lietainās ielas
un atveras mākoņu
grāmata lielā
ir lāsītes sīkās
ūdeņu burti
tu lasi – un lietus ir pasaules stāsts

tu raugies kā tumsa iznāk uz ielas
un atveras vakars
kā grāmata liela
ir zvaigznītes sīkās
debesu burti
tu lasi – un nebeidzas pasaules stāsts

vārdurati

augstu slienā ararats
strauji griežas spararats
gudrs esmu varu pats
vārduratus izgudrot

smagi ripo svararats
sva-ra-rats
spogulī spīd stararats
sta-ra-rats
bungas bungo trararats
tra-ra-rats
katrs rats ir ratam rads
ra-tam rads

ripo ripo kamēr bac
saskrienas ar ratu rats
ripo ripo
ka-mēr bac

kā lai aptur ratus šos
vārdu ratus ritošos
kā lai aptur ratus šos
nesaprotu pats

lidojošie burti

citi putni lido
ā-ā ā-rā
vārnas un stārķi
prāto rāmā garā
citi burti lido
ā-ā ā-rā
celieties spārnos lidojiet līdz

citi putni lido
ū-uz jū-ru
ūpji un pūces –
turas mūru stūros
citi burti lido
ū-uz jū-ru
celieties spārnos lidojiet līdz

citi putni lido
ē-ē vē-zē –
dzērves un dzēses
lēni sēžas zemē
citi burti lido
ē-ē vē-zē –
celieties spārnos lidojiet līdz

lido putnu bari
lido burtu bari
un tu arī lidot
līdzī vari

lido putnu bari
lido burtu bari
un tu arī lasīt
līdzī vari

ābeckaķis

ā bē cē dē kaķis kala smēdē
ā bē cē dē kaķis kala smēdē
kad tā smēde sāka degt
tad tas kaķis sāka lekt

ābeckaķis sit pa tasi
veikli lec uz pirmo klasi
mācīties ja neapniks
augstu gan šis kaķis tiks

eksāmenus ātri licis
jau uz skolas jumta ticis
ābeckaķis ziņkārīgs
ielec studēt debesīs

kā no klases klasītē
lec no zvaigznes zvaigznītē
un no mēness pusnaktī
māca bērniem ābeci

ā bē cē dē kaķis kala smēdē
ā bē cē dē kaķis kala smēdē
kad tā smēde sāka degt
tad tas kaķis sāka lekt

še tev dālders pērc sev vārdu

māmiņ tētiņ
dodi jaunu vārdu
manam vecam vārdam
caurums izvalkāts

še tev dālders
brauc uz tirgu pērc sev vārdu
pērc ko pirkdams
tik bez burta bē

pērc bez burta bē
neteic jā ne nē

vai tu tirgū biji
biju biju
vai sev vārdu pirki
pirku pirku
kā tev tagad sauc

mani tagad sauc par jūli neviens mani nepazīst

māmiņ tētiņ
dodi jaunu vārdu
manam vecam vārdam
caurums izvalkāts

še tev dālders
brauc uz tirgu pērc sev vārdu
pērc ko pirkdams
tik bez burta kā

pērc bez burta kā
neteic nē ne jā

vai tu tirgū biji
biju biju
vai sev vārdu pirki
pirku pirku
kā tev tagad sauc

mani tagad sauc par līzi neviens mani nepazīst

māmiņ, tētiņ
ņem tos jaunus vārdus
tie man visi sveši
vecais vārdiņš mīļš

godam valkā
pats to savu vārdu
pietiks visam mūžam
pietiks otram ar

kur nu liksim
tirgū pirktus vārdus
kur nu liksim
tirgū pirktus vārdus

dosim dieva eņģeļiem
lai nes maziem bērniņiem
dosim dieva eņģeļiem
lai nes maziem bērniņiem

klusais telefons

pasaki man klusi klusi
tā lai nedzird cits neviens
un es klusi pačukstēšu
lai tavs vārdiņš tālāk skrien

nedrīkst pazust vārdam zilbe
nedrīkst pielipt klāt ne burts
citādi tas pārvērtīsies
tā kā ļauna burvja burts

pasaki man klusi klusi
tā lai nedzird cits neviens
un es klusi pačukstēšu
lai tavs vārdiņš tālāk skrien

zvana klusais telefons
traucē skaļais plāpu fons
ja tu pārklaudies mazliet
vārdiņš cits sāk tālāk skriet

māra jānim teica zaķis
jānis sadzirdēja kaķis
jānis lindai teica kaķis
linda sadzirdēja kraķis
linda guntim teica kraķis
guntis sadzirdēja āķis
guntis zanei teica āķis
zane sadzirdēja pāķis
zane andrim teica pāķis
andris sadzirdēja stārķis
andris dacei teica stārķis
dace sadzirdēja svārki

dace jurim teica svārki
juris sadzirdēja zārki

zvana klusais telefons
traucē skaļais plāpu fons
ja tu pār klausies mazliet
vārdiņš cits sāk tālāk skriet

māra jānim teica mīlu
jānis sadzirdēja pīle
jānis lindai teica pīle
linda sadzirdēja spīle
linda guntim teica spīle
guntis sadzirdēja īlens
guntis zanei teica īlens
zane sadzirdēja spilvens
zane andrim teica spilvens
andris sadzirdēja sivens
andris dacei teica sivens
dace sadzirdēja zibens
dace jurim teica zibens
juris sadzirdēja dibens

nedrīkst pazust vārdam zilbe
nedrīkst pielipt klāt ne burts
citādi tas pārvērtīsies
tā kā ļauna burvja burts

pasaki man klusi klusi
tā lai nedzird cits neviens
un es klusi pačukstēšu
lai tavs vārdiņš tālāk skrien

burtu tārpiņš

rāpo rāpo rāpo rāpo
rāpo rāpo tārpiņš mazs
rāpo rāpo rāpo rāpo
kuram garšo grāmatas

reiz dzīvoja kāds tārpiņš
kas ēda grāmatas
viņš lasīt nemācēja
bet burtus grauza tas

no rīta agri brokastīs
tārps ēda ā un bē
tad nosnaudās vēl kādu brīd
un nogaršoja cē

kad pusdienlaikā kļuva karsts
un apetīte klāt
tad burtiņus no dē līdz pē
viņš spēja notiesāt

bet vakariņas ēdot
tārps tika jau līdz vē
ja naktī sagribētos ēst
tam atlika vēl zē

viss alfabēts nu iekšā
bij tārpa vēderā
un dziesmiņu par sevi
viņš sacerēja tā:

rāpo rāpo rāpo rāpo
rāpo rāpo tārpiņš mazs
rāpo rāpo rāpo rāpo
kuram garšo grāmatas

sīko burtu rotaļa

grāmatiņai sīki burti
nevar bērni saredzēt
grāmatiņa nelasīta
skolas bērni nemācīti

nabadziņi nabadziņi
kā mēs burtus redzēsīm
tuvāk skriesim tecēsīm
tad mēs burtus redzēsīm

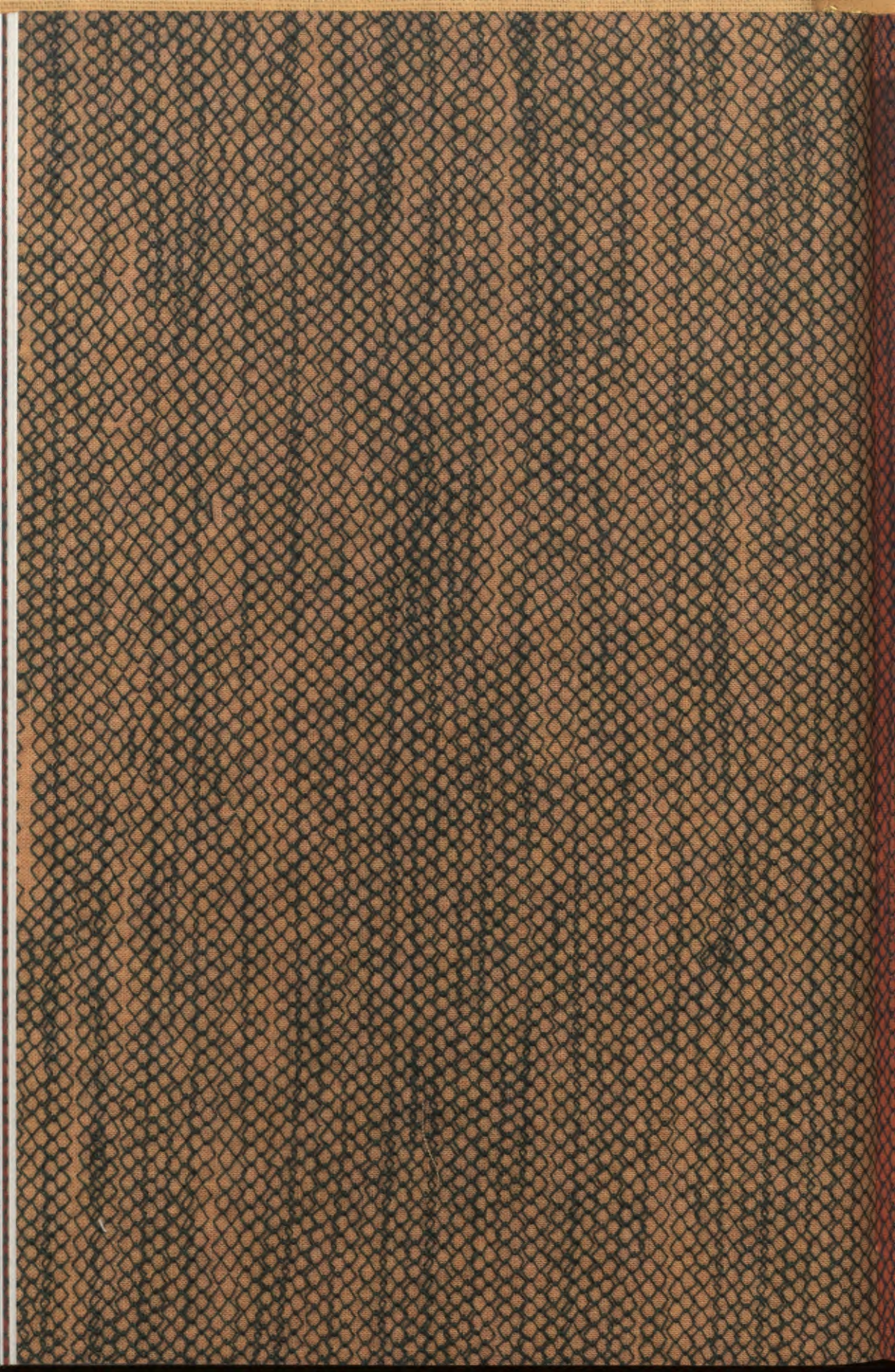
grāmatiņai sīki burti
nevar bērni saredzēt
grāmatiņa puslasīta
skolas bērni pusmācīti

nabadziņi nabadziņi
kā mēs burtus redzēsīm
platas acis bolīsim
tad mēs burtus redzēsīm

grāmatiņai sīki burti
nevar bērni saredzēt
grāmatiņa puslasīta
skolas bērni pusmācīti

nabadziņi nabadziņi
kā mēs burtus redzēsīm
vienis otru pacelsim
tad mēs burtus redzēsīm

lieli burti sīki burti –
visi sveiki palieciēt
grāmatiņa izlasīta
skolas bērni izmācīti

SKOLA

skolas
nieki

Dziesmiņa par skolas somu

Kāpj no plaukta grāmata,
apstājas un domā.
Labāk abi domāsim –
lūdzu manā somā!

Burza svārkus burtnīca,
kautrējas un stomās,
pildspalvai pie rociņas
ātri pazūd somā.

Dzēšgumija zīmuļiem
skolotājas lomā:
nostāda pa divi tos,
ieved taisni somā.

Ābolīti sarkano
ieripinu somā –
ja man blakus sēdēs Toms,
pusi došu Tomam.

Vai tu dzīvo Kuldīgā,
Pekinā vai Romā,
pirmā skolas diena nāk –
nāk un sēžas somā.

dinozauru aritmētika

dino zaurs zābaks caurs
nikni rēc skaļi brēc
laukā lien pakaļ skrien
tāpēc mūc kokā sprūc
dino zaurs zābaks caurs
grib mūs ēst pušu plēst
grib mūs kost pakaļ jozt
tāpēc mūc kokā sprūc
skaiti skaiti skaiti skaiti
skaiti ātri viens div trīs
ja tu ātri neskaitīsi
dinozaurs mūs apēdīs
skaiti skaiti skaiti skaiti
skaiti ātri viens div trīs
ja tu ātri saskaitīsi
tad tu būsi brīvs

Izēdājs

No rīta jau pirms skolas
es ēdu divas...
Lai vēders nejūt graizi,
vēl līdzī ņemu...
Jau zīmēšanā klusi
es laužu maizei...
Bet vēsturē kad sēdu,
tai otru pusi...
Un starpbrīdī jau tupu
es tur, kur vāra...
Kad pusdienot nāk klase,
man sen jau tukša...
Nu atkal pilns ir puncis,
es guļu tā kā...
Pa sapņiem ēdu zivi,
bet algebrā man...

rakst nieki

jānis rainis galvā spainis
andrejs upīts lec kā krupīts

valdis rūja rokā nūja
rūta venta matos lenta

māra zālīte bungu vālīte
visvaldis lāms paliek rāms

māris rungulis tievs kā sprungulis
jānis lejiņš apaļš sejiņš

egils plaudis vērpis un audis
alberts bels cels un vels

anna bauga zobos sprauga
māris čaklais iet kā aklais

pēters brūveris skrīveris skrūveris
leons briedis blusu spiedis

māris salējs miltu malējs
guntis berelis sēž kā perelis

anna auziņa ķešā kļauziņa
ilze binde zupā inde

egīls zirnis krogā dirnis
edvīns raups slīps un šļaups

liāna langa šņāc kā banga
ingus josts visiems posts

skujenieks knuts bārdā uts
ja neapņik rīmē kā tik

mīklas

kas notiek skolā agri no rīta
saki man to
tikai nemelo

skolotājas lēnas bērni slīd kā ēnas
visi to zin
pareizi min

kas notiek skolā kad sākas stunda
saki man to
tikai nemelo

skolotājas labas bērniņš dumjš no dabas
visi to zin
pareizi min

kas notiek skolā starpbrīdī pirmā
saki man to
tikai nemelo

skolotājas klusas bērni lec kā blusas
visi to zin
pareizi min

kas notiek skolā pirms kontroldarba
saki man to
tikai nemelo

skolotājas skaļas bērniem sejas zaļas
visi to zin
pareizi min

kas notiek skolā pie pusdiengalda
saki man to
tikai nemelo

skolotājas ašas visu apēd pašas
visi to zin
pareizi min

kas notiek skolā kad visi raksta
saki man to
tikai nemelo

skolotājas gudras burti tek kā skudras
visi to zin
pareizi min

kas notiek skolā kad stundas beidzas
saki man to
tikai nemelo

skolotājas glupas bērni birst kā pupas
un no tukšās skolas ripo prom kā olas

Neticams notikums

Es varētu no prieka kliegt,
lai dreb un dimd viss nams:
es šorīt agri pamodos
un esmu neredzams!

Uz skolu braucot, tramvajā
es kāpju svilpodams –
nē, biļeti man nevajag,
es esmu neredzams.

Pa Slokas ielu dārdot drāž,
pret kalnu tusnī trams,
es ērti zveļos sēdeklī –
un esmu neredzams.

Bet iekāpj milzīgs tēvocis,
svars simt viens kilograms.
Un viņš man virsū uzsēžas,
jo esmu neredzams.

Rīgas kungi

tie viens otru pazīst vaigā
zina kādi kuram nami
Rīgas kungi Rīgā staigā
cepurītes cilādami

bet ja satiek skudru sīku
paiet kungs tai garām tīrs
aiznes galvā cepurīti
stalts un stīvs kā sniegavīrs

un ja zvirbulis tur klaigā
savu priecīgo labrīt
kunga nopietnajā vaigā
smaids ne mirkli nepavīd

liepa savu maigo lapu
savu zaļo roku sniedz
un no pavārtes tai blakus
strīpains runcis aci miedz

Rīgas kungi tālāk soļo
viņus gaida darbs un kaps
tiem vienalga vai aiz loga
izaug koks vai izaug stabs

pažēlojiet Rīgas kungus
bērni kuri zin kas labs
noceliet tiem cepurītes
ja tie paši neattaps

iela pārvērtīsies dēkā
Rīgas kungs būs atkal zēns
parka strūklakā lai lēkā
zaļš un priecīgs vardulēns

nometnes dziesma

uz jūru mēs ejam
gar četriem skudru pūžņiem
pa taciņu ejam
caur izmētātiem lūžņiem

mums patīk četri un arī pieci pūžņi
bet nepatīk meži kur samesti lūžņi

ar septiņiem pudeļu pušumiem
un naftu uz basajām kājām
pār kāpām pa taku kur skudras čum vien
mēs nākam no jūras uz mājām

mums patīk četri un arī pieci pūžņi
bet nepatīk meži kur samesti lūžņi

krustu krustu margu margu

rādi rādi
kādas Rīgā ielas
platas vai šauras
mazas vai lielas
kā tu rādi
tā tam būs būt
tādai uz mūžiem Rīgai kļūt

krustu krustu margu margu
visa Rīga izmargota
kas var Rīgu izdancot
tam tā māka rokā

rādi rādi
kādi Rīgā nami
augsti vai zemi
būvējami
kā tu rādi
tā tam būs būt
tādai uz mūžiem Rīgai kļūt

krustu krustu margu margu
visa Rīga izmargota
kas var Rīgu izdziedāt
tam tā māka rokā

rādi rādi
vidū koku stādi
krustu krustiem zari
margo saules stari
kā tu rādi
tā tam būs būt
tādai uz mūžiem Rīgai kļūt

skolotāju pilsēta

tur tālu tālu tālu kur nesniedzas pat domas
kur tumšākajā kaktā met bērni skolas somas –
tur skolotājas dzīvo un nedomā augt lielas
bet spēlējas ar lellēm un skraidelē uz ielas
tur skolotājas grāvī ar vardēm kopā lēkā
un uzrāpušās kalnā grūstīdamās brēkā
iet viņām burtus lasot tik grūti kā pa ciņiem
bet šokolādi ēdot krīt zelta papīriņi
tur nav nevienas īgnas un nogurušas tantes
tur katrai skolotājai ir matos baltas bantes
tur viņas savus suņus ar saldējumu baro
un naktī neiet mājās bet svilpo koku zaros

tad mēness nāk tad mēness nāk
un rājas rājas rājas
bet viņas tikai smejas
un šūpo kājas

tur tālu tālu tālu kur nesniedzas pat domas
kur tumšākajā kaktā met bērni skolas somas
kur skolotājas dzīvo – mēs nezinām turp ceļu
mēs nevarēsim nokļūt kur viņas gaida mūs

celojuni
grāmāplauktā

melnā runča pamošanās

pār jumtiem slīpiem un skursteņiem kārniem
laistās vēl mēness lielīgais lats
melnajā ķepā es mēnesi grābšu –
piedzimis naktī pats melns kā nakts

jūrskolā mērcēts trenkāts un mācīts
badmiru barā caur pagalmiem jozt
vēderu plānu kā izsistu rūti –
es varu veiksmi kā žurku kost

jūs kas pie bļodām un krējuma podiem
man esat parādā visi kā viens
reiz es par visiem bagātāks kļūšu –
melnajās ūsās līs baltākais piens

nē tā nav ēna kas aizslīd gar mūriem
pagrabā slēpjas kur tumšākais kakts
es savu veiksmi no galda jums zagšu –
piedzimis naktī pats melns kā nakts

policijas suņi

kur brau-au-au-auc
nau ļauts nau ļauts
kur šmau-au-au-auc
nau ļauts nau ļauts
ko kau-au-au-auc
nau ļauts nav ļauts

tiks šauts tiks šauts
tiks šau-au-au-auts
tiks šauts tiks šauts
tiks šau-au-au-auts

jo nedrīkst notikt notikums
jo nedrīkst notikt notikums
jo nedrīkst notikt notikums
ja tas ir neatļauts

tāds ar tādu der

kad labie gadi bij
kad kliņģerlietiņš lij
bij manam tēvam dzirnavas
bet tavam it nekas

kad labie gadi bij
kad kliņģerlietiņš lij
mans tēvs bij varens bagātnieks
bet tavs bij tukšinieks

tāds ar tādu der
tāds ar tādu der
tāds ar tādu der –
tikai jānoķer!

garā strīpa

velk saldējuma vezumu
uz tirgu vecais kleperis
tik sirms tik sirms
kā salnas ķerts
kā sarmas klāts
kā ledū kalts
tik sirms tik sirms
nu gluži balts
un nosalis turklāt

uz saldējuma vezuma
sēž virsū vecais vecītis
tik sirms tik sirms
kā salnas ķerts
kā sarmas klāts
kā ledū kalts
tik sirms tik sirms
nu gluži balts
un nosalis turklāt

bet kas tad tas?
bet kas tad tas?
kurš vezumam vien pieskaras
tas tūlīt paliek pielipsis!
viņš saldējumu nobūris!

strīpā strīpā strīpā vien
visi garā strīpā skrien
kas pie ratiem pieķēries
skrien līdz saukšu: AT-LAI-DIES!

Kaparapa reijabillaŋaŋi ŋyŋwa

Sapaga ved burvis mūs uz ziemeļiem
Ipidzi un ceļā ledu kaisa
upun tur ziemeļos tur ziemeļos
Iepiepa krīt saldējums no gaisa
Iapiara ved burvis mūs uz ziemeļiem
upun un ceļā ledu kaisa
joo ta tur visa zeme – saldējums
Pupola ko eskimosi taisa

bet saule pakaļ dzenas mums
un izkūst burvju saldējums

viņš ir aizlidojis

grāvī tup princese varde
un plati smaida

bet nenāk jau trešo dienu
princis ko viņa gaida

princis lepns un balts
sarkaniem zābakiem kājās

nesēž vairs augstajā tornī
ar karali nerunājas

nelido pāri pļavai
kopā ar karalieni

viņš devies uz siltajām zemēm
un pametis princesi vienu

princese ielec dīķī
gluži kā parasta varde

ķērcot kailajos kokos
nolaižas rudens gvarde

aukstumā drebinās krauklis
melnajā sarga svārkā

princese visu ziemu
guļ dīķī kā stikla zārkā

kaparapa noposlēpēpupums

Sapagaipaidīpīt saupaulaipainupu diepienupu
līpīdziņi nepeņepemt nepeviepienupu
upun skapatīpītiepies vipirziepienāpā kāpādupu
liepiepapas ēpēnana pupusdiepienāpā rāpādapa
iepieraupaudzīpīt siepienana gupubupu
upun skrie piet apar mipilzīpīgupu skupubupu
jopo tapajāpā slēpējapā mapans brāpālīpis –
Pupulapandepes Ģepenepērāpālīpis

Baltais Zirgs

šajā alā laupītājs dzīvo –
Vientuļais Tuksneša Flirks
un divpadsmit skaistas gūsteknes
te diendienā asarās mirkst
viņš ciparus raksta uz sienas
līdzī velkot ar pirkstu,
un laupījumu, kas iegūts:
OTRDIEN 1 BALC ZIRKS
viņš otrdien segloja zirgu
un trešdien iejāja to
bet ceturtdien gūsteknes apraka
savu saimnieku neganto
jo – lai cik briesmīgs bija
Vientuļais Tuksneša Flirks
viņu izmest no segliem prata
viens Balts un Drosmīgs Zirgs

Marmelādes nolaupīšana

kādas mīlas stāsts

klausī mani Marmelāde
nāc uz pirkstu galiņiem
garām tēta aliņiem
pāri spoguļstikla letēm
cauri mamma's cigaretēm
un pa mazu caurumiņu
klusī izbāz deguntiņu
šoreiz neuzbruks tev bargi
tavi apbruņotie sargi
prom no bāra bēgsim zagšus
paslēpsimies galdapakšā
un tur slepeni zem galda
pagaršošu cik tu salda
bet ja ceļā noķers mūs
jāatgriežas bārā būs
tevi Marmelāde jaukā
ieslodzīs tur stikla traukā
bet es izcietīšu sodu
Marmelāde
tev par godu

pirātu dzīres

klinšu salā pašā vidū dziļā alā
vīri ķer pie dunča spala – naudu dala
izkaujas un izlamājas skaļi rājas
mironi kam gulēt klājas uzlec kājās
tie ar dzīviem kopā jaucas vidū spraucas
un kā dzīvi zog un šmaucas neuztraucas

kuka kuka kukaramba kukaramba
naudu gribas – lodi ribās kukaramba
kuka kuka kukaramba kukaramba
rokā nauda – kājā skramba kukaramba

šovakar ap saules rietu pār šo vietu
redzēs līstam spožu cietu zelta lietu
kad būs dalīšana galā dzīres salā
pirāti dzers rumu alā jūras malā
līdz ar tiem kas lādas sīvi vīri brīvi
dzīros tie kas nav vairs dzīvi bāli stīvi

kuka kuka kukaramba kukaramba
naudu gribas – lodi ribās kukaramba
kuka kuka kukaramba kukaramba
rokā nauda – kājā skramba kukaramba

karavīra bērns

tambbērnamkammdzimmt
kādu ceļu tam nākt
tambbērnamkammdzimmt
kādu dzīvi tam sākt

tu karavīra bērns
tu vilks ne jērs

sirds kāros
roka ņems
dos bulta
zobens lems

savējiem
uzticams
pret svešiem
ciets kā krams

tu karavīra bērns
tu vilks ne jērs

tambbērnamkammdzimmt
kādu ceļu tam nākt
tambbērnamkammdzimmt
kādu dzīvi tam sākt

caur šaurām durvīm
plašā pasaulē
caur bieziem mežiem
kalna galotnē
caur sniegiem lediem
siltā pajumtē
caur sāpēm bailēm
drosme dvēselē

mati melni kā pērkona nakts

autiņi slapji kā ezermala
mute smaidus kā pīrāgus dala
balstiņa skaļa kā vētras auri
acis spīd spožāk par veča pauri
piere cieta celies vai krīti
vaigi sārti kā ziemas rīti
kājas garas kā makšķerkāti
rociņas stiprās var pacelt māti

mati tik melni kā pērkona nakts
mati tik melni kā pērkona nakts
mati melni kā pērkona nakts

dzelzgalvju zeme

dze-dze-dze-dze

dze-dze-dze-dze

dze-dze-dze-dze

dong

dze-dze-dze-dze

dze-dze-dze-dze

dze-dze-dze-dze

dong

dzelz bung ding dong

dod dzelz bonn bong

dze-dze-dze-dze

dze-dze-dze-dze

dze-dze-dze-dze

dong

dzimtenē kur dzelzu vēji dzimst

dong dong

dzelzu balsis dzelzu ausīs džinkst

dong dong

dzelzu pierēs dzelzu domas nenorimst

dzimtenē kur dzelzu vēji dzimst

dze-dze-dze-dze-dzelzugalva

dzi! dzi! dzi! –

belz pa bonbongām un bungām

dzied par dzimteni

સુરુ દિના
ઝેરી

par Sūnu ciema zēniem un laimes lāci
(dzejoji pēc Andreja Upīša stāsta motīviem)

laimes lāča gaidās

kur ne laimes ne prieka vairs nav
gružu kaudzes līdz paspārnēm stāv
un kā pakulās sapinies prāts
vai tur palīdzēt varēs vēl kāds

tur pa kupenām tupeles slīd
slotā laukā no rokām vien krīt
darbi nesokas nedeg ne skals
tikai mēles kā dzirnavas mals

laimes lāci tās slavēs un teiks
kurš gan cits tādus brīnumus veiks
kur viņš ienāks tur paliks viss balts
gardiem ēdieniem pildīsies galds

lācis trīsreiz kā pērkonis rūks
ne vairs malkas ne kāpostu trūks
laukā nesprēgās negantais sals
atnāks lācis un ziemei būs gals

šmurguļdancis

pārplīsīsi resnais janci
neķer manu maizes kanci

ja pie bļodas puikas tiktu
skuķiem putra nepaliktu

knēvelim ar melno muti
jāpabaro arī uti

knauks blauks lec pār ieri
liec pa pieri liec pa pieri

lai tā mīce projām lasās
dien un nakti baigi kasās

redzat netīreli tādu
kreklu velk ar visu ādu

bezkaunīgo skuķu baru
vajag izmācīt ar varu

knauks blauks lec pār ieri
liec pa pieri liec pa pieri

māte māte nāc ar koku
puikas nesaprot vairs joku

knauks blauks lec pār ieri
liec pa pieri liec pa pieri

ciema veči

taukus ēsti pilnu pod
alus dzerti cik tik dod
bieza spalva kažokiem
laba dzīve bagātiem

ziemas vidū tukša bļod
lādē milta neatrod
plāni sāni sivēniem
slikta dzīve nabagiem

palec šā un palec tā
ko tu liksi vēderā
griezies šā vai griezies tā
pašam maize jāgādā

viens kā vārna acī knābj
cits pēc tava maka grābj
trešais kāju priekšā liek
pašu ļaudis jāsatiek

laimes lāča vedēji

sēdies iekšā lai nu iet
lai nu ķēvīte sāk skriet
tiem kas grib mūs postā dzīt
vajag dūšu parādīt

sēdies iekšā lai nu iet
lai nu ķēvīte sāk skriet
nu ar dievu māmūlīt
paliec sveika mās

sēdies iekšā lai nu iet
lai nu ķēvīte sāk skriet
kas to zin kur lācis mīt
un kur būsīm rīt

balāde par raganu

bij krogā daiļa poļu meit
ko teica raganu
cits maku krogā atstāja
cits prātu dzīvību

tai puisis cieši pieburts bij
ko meita mīlēja
kad puisi mēris nāvēja
tā silā pazuda

vēl ceļnieki tur braukdami
redz priedi savādu
un nebeidz klejot valodas
par skaisto raganu

nāc iekšā krogā nebaidies
te sen jau gaidīts tu
un iedzer pāris mēriņu
par daiļo raganu

ej guli tā tava daļa
bet turi acis vaļā
guli tā tava daļa
bet turi acis vaļā

vecene un gailis

klusi gausi durvis veru
gausi veru klusi veru
klusi gausi soli speru
gausi speru klusi speru

tā tik saimeniec
tā tik tā
kikerigā kikerigā
lādē cibā
cūku silē
kikerigā kikerigā

visu raušu pusi beru
pusi raušu visu beru
kausu ķeru pusi dzeru
pusi ķeru visu dzeru

klusi gausi soli speru
gausi speru klusi speru
klusi gausi durvis veru
gausi veru klusi veru

tā tik saimeniec
tā tik tā
kikerigā kikerigā
kaktā laktā
tup uz zagtā
kikerigā kikerigā

Ziemassvētki baltajās mājās

kad ziemas nakts visklusākā
pār baltiem laukiem klājas
no meža laimes lācis nāk
un ielūkojas mājās

tur klētī smaržo labība
un kūtī gremo lopi
bet rijā balti lini guļ
san bišu pilni stropi

pa logu lācis ieskatās
kur zaļa egle zaro
un balta svece gaismu lej
caur ziemas nakti garo

iet laimes lācis domīgi
pār sētsvidu uz aku
un redz ka pati laime nāk
pa sniegā mītu taku

kur laime Ziemassvētkus svin
tur viņš par velti nācis
un aizbrien rāmi smaidīdams
pār laukiem laimes lācis

pulksteņa rožu valsis

stundu pa stundai pulkstenis iet
dienu pa dienai pulkstenis iet
dienu pa dienai gadu pa gadam
un pulkstenī rozēs zied

tik-tak tik-tak gads ir melns
tik-tak tik-tak gads ir balts
dienu pa dienai gadu pa gadam
un pulkstenī rozēs zied

raizi pa raizei pulkstenis iet
darbu pa darbam pulkstenis iet
darbu pa darbam mūžu pa mūžam
līdz pusnakti gailis dzied

tik-tak tik-tak gads ir slikts
tik-tak tik-tak gads ir labs
darbu pa darbam mūžu pa mūžam
līdz pusnakti gailis dzied

dienu pa dienai gadu pa gadam
pulkstenī rozēs zied
darbu pa darbam mūžu pa mūžam
līdz pusnakti gailis dzied

čigānu koris

te pa ceļiem te pa takām
te pa lauku laukiem klīstot
te pa vējam te pret vēju
saulei spīdot lietum līstot
vienmēr ceļā vienmēr mājās
vienmēr paēdis bet badā
vienmēr nabags tomēr bagāts
čigāns laimes lāci vadā

velti taujā kur tas lācis
kur ir bijis tur vairs nava
velti meklē kur tā laime
kas to zin vai tā bij tava
maksā rubli čigānzēnam
kas uz muižu ceļu rāda
ja ir dūša ej un paņem
lācis beigts bet tiks tev āda

paņem pats ko liktens lēmis
paņem pats ko čigāns devis
paņem pats ko paņemt gribi
laime pati nāks pie tevis

melnā muiža

muiža melnā muiža
zilgā krēslā vīd
mūriem pāri uguntiņas
vilka acis spīd

muiža melnā muiža
krāsnīs zari čīkst
lāsmo logi sarkanzili
stūri tumsā slikt

muiža melnā muiža
kur tā spēku liek
nomirst ļaudis strādādami
gaismas nepietiek

lāčādas zagšana

ripo rumpi kūleņiem
pa tiem kunga kambariem
ripo rumpi kūleņiem
pa tiem kunga kambariem

smags kā bluķis plats kā sieksta
stings kā akmens stīvs kā piesta
pūš. kā plēšas krāc kā lācis
ķer pie stūra vel pie mūra
ķer pie stūra vel pie mūra
ķer pie stūra vel pie mūra

ripo rumpi kūleņiem
pa tiem kunga kambariem
ripo rumpi kūleņiem
pa tiem kunga kambariem

kunga kalpi

kur kunga kāja spers
kur kunga roka ķers
tur slota riņķī griezīsies
un viss pa gaisu ies

bet vai būs arī tīrs
bet vai būs apkārt tīrs
jā vai būs arī tīrs
būs kungam apkārt tīrs?

kur kunga galva līks
kur kunga sāni nīks
tur spilvenu būs trīsreiz trīs
ap kājām ādu tīs

bet vai būs arī silts
bet vai būs gultā silts
jā vai būs arī silts
būs kungam gultā silts?

tu sten un pūt tu sten un pūt
lai visi dzird un jūt
cik sūr un grūt cik sūr un grūt
tam kunga kalpam būt

kur kunga ceļi ies
tur kunga kalpi skries
tur visas durvis vaļā vērs
un zemē dūnas bērs

bet vai būs arī gluds
bet vai būs celiņš gluds
jā vai būs arī gluds
būs kunga celiņš gluds?

kur kungu drānās tērps
kur kungam svārkus ģērbs
tur zīda lentes kopā vis
un pogas aizdarīs

bet vai būs arī ciet
bet vai būs bikses ciet
jā vai būs arī ciet
būs kungam bikses ciet?

tu sten un pūt tu sten un pūt
lai visi dzird un jūt
cik sūr un grūt cik sūr un grūt
tam kunga kalpam būt

kur kunga vēders rūks
kur kunga mute lūgs
tur bļodu bļodas galdā cels
un viru kausos smels

bet vai būs arī gards
bet vai būs mielasts gards
jā vai būs arī gards
būs kunga mielasts gards?

kur kunga prātam tiks
kur kunga griba liks
tur kalpi pretī nerunās
tur slaucīs stums un klās

bet kas būs padarīts
bet kas būs padarīts?

tu sten un pūt tu sten un pūt
lai visi dzird un jūt
cik sūr un grūt cik sūr un grūt
tam kunga kalpam būt

atpakaļ mājās

līka sieva melnu muti
prom uz meža pusi šmauc
ziema jūt ka laiks ir galā
pavasaris mājās brauc

melna vārņa jumta korē
vēl pēc vakardienas krauc
ilgi ilgi šajā ciemā
ziemai valdīt bija ļauts

pavasaris katru logu
savās mājās vaļā rauj
ziemas piekvēpušo pūru
sētas vidū kaudzē krauj

un ar sīku stara dzirksti
lielu ugunsroku dedz
lai caur biezokņiem un siliem
lai līdz saules mājām redz

lāča padomi

ja alus kublā žurkas rīko balli
ņem dakšas rokā izmēz kūti stalli
ja cauru nakti bezmiegā tu mokies
met sagšas nost un dienu darbā lokies

kas lāča prātam neklausīs
to dzīvu tūliņ apēdīs
kas lāča prātam paklausīs
tam laime rokā gan

ja dzirai silē astes rāda teļi
uz āliņģi tev jāizšķūrē ceļi
ja tavi bērni visu ziemu kasās
pēc ziepēm sen jau viņu āda prasās

ja skroderim par sievu gribi trāpīt
ne slinkumu bet zeķes nāksies lāpīt
jo tikai tiem kas negaužas bet strādā
to lielo laimi laimes lācis gādā

kas lāča prātam neklausīs
to dzīvu tūliņ apēdīs
kas lāča prātam paklausīs
tam laime rokā gan

laimīgās beigas

kad pār pasauli saulīte spīd
kad caur kupenām zālīte vīd
atkal atmosfāstas sirdis un prāts
vai tad palīgos jāsauc vēl kāds

pašu rokas pēc darba jau sauc
pašu vīri no meža brauc
pašu sievas grib slaucīt un post
baltiem lielceļiem tīrumus jozt

citur ļaudis lai pasakām tic
cita laime un lācis tiem cits
norims puteņi atkāpsies sals
mēs tā gribam – un ziemai būs gals

ziemas

dienasgrāmata

Marijas iela. 20. novembrī

Es nācu pa Marijas ielu,
apskatot dažādas preces –
bet veikalu raibajos logos
vēl nebija izliktas sveces!
Redzēju pāri cimdū,
pa kādai rakstainai šallei –
bet kur tad kažoki? slēpes?
plaušķenes Jaungada ballei?
Es nācu pa Marijas ielu
un pretī man – puika ar skuķi.
Es viņiem gribēju dāvināt
visagrāko leduspuķi,
bet viņi, berzējot ausis,
iešmauca durvju ejā.
«Nāk Ziema,» kāds teica –
un smaidu
es redzēju viņa sejā.

Pie Lido. 1. decembrī

Ja restorānā *Lido*
spēlētu Raimonds Pauls,
to dzirdētu suņi, kas sētā
gaida, kad izlidos kauls.
Trīs suņi tad sāktu dziedāt,
ceturtais bungas sist,
bet pārējie grieztos dejā,
līdz nāktos gar zemi krist.
Vairs nebūtu prātā tiem aukstums,
ne virtuves smaržas, ne kauls,
ja restorānā *Lido*
spēlētu Raimonds Pauls.
Tikai vismazākais suņuks,
kuram vislielākais bads,
par mūziku neliktos zinis
un apēstu kaulu viens pats.

Pārdaugava. 10. decembrī

Izšuvu pelēku jumtu
ar baltu sudraba diegu
un, sēžot uz jumta malas,
kaisīju pagalmā sniegu,
bet kaķis man palīdzēja,
likdams pēdu aiz pēdas –
raksts sākas no mājas durvīm
un beidzas pie malkas grēdas.

Maskačkas muzikanti. 12. decembrī

Lāstekas no jumta laužot,
melnus dubļu deķus aužot,
lietus runga bungo – bums!
Te nu bija Ziema jums!

Pļeks un šļaks, līst kā traks,
pļeks un šļaks, šķīst kā traks,
sniegi nīkst, lieti līst, dubļi šķīst.

Melns kā velns pa dubļiem minies,
atkusnim pa kājām pinies,
kamēr peļķē iekšā – bums!
Te nu bija Ziema jums!

Antonijas iela. 24. decembrī

Es atnāku ciemos pie jums,
kad svečturos izkūp daktis,
un nevajag jaunas sveces –
es nesu jums zvaigžņotas naktis.
Pastāviet brīdi pie loga,
atvelciet aizkaru krokas,
nevajag sacīt neko,
tikai sadodiet rokas –
es esmu tik auksta un gara,
un puteņus vērpju aiz rūtīm,
bet Ziemsvētku zvaigzne mirdz
tumsā pie manām krūtīm.

Mežaparks. 25. decembrī

Ko maza zila zīlīte
par Ziemassvētkiem zina –
bet zilā rītā atlido,
pie loga piekludzina.

Ko maza zila zīlīte
par Ziemassvētkiem zina,
bet zaļu egles zariņu
ar spārnu sašūpina.

Ko maza zila zīlīte
par Ziemassvētkiem zina,
bet man uz pleca nolaižas,
no tevis pasveicina.

Ko maza zila zīlīte
par Ziemassvētkiem zina,
pie tevis lido atpakaļ,
no manis pasveicina.

Un, atgriezusies debesīs,
mums abiem pamirkšķina
šī mazā zilā zīlīte,
kas visu labi zina.

Mārtiņa kapi. 15. janvārī

Uzcelsim pieminekli no sniega
kapu stūrī pie Krēslas ielas –
pagājušajai Vasarai.
Tāpēc, ka tā bija lieliska.

– Nabadzīte, tik jauna, –
teiks gājējs, kas garām steidzas,
– tikai pirmajā jūnijā sākās
un jau pirmajā septembrī beigusies...

Būs piemineklim burkāns
un rokā, kā parasti – slota.
Tam baltas puķes pie kājām
klās sniega pūkainā ota.

Un izkusīs piemineklis,
jo neguļ Vasara kapā,
vien pārlaiž mācību gadu
zem sniega un pērnajām lapām.

Sarkandaugava. 27.janvārī

Sestdienu no paša rīta
pamodina saules stari,
zvirbuļi aiz loga krūmā
skaļi spriež par pavasari,
slidkalniņā krīt un ceļas
baltu sniegavīru bari
un pa sētu smaržodami
lido kāpostzupas gari...

Bastejkalns. 2. februārī

Kad tu laidies lejā no kalna,
es tev turējos stingri pie rokas,
un aiz mums kā veiklākie puikas
rindā saķērās Basteja koki.
Vēlāk gājām pa spīdīgo ledu,
dunot kanāla tiltiņu arkām,
vilkām smieklus kā ragaviņas
cauri krēslai un sniegotam parkam.
Vēl ar dūraini slapju un gurdu
māji, iekāpjot trolejbusā.
Kur tavs degungals piespiedās logam,
ledus ātri kā saldējums kusa.
Bet es atgriezos Bastejkalnā
lai ar kovārņiem nakšnotu kļavā.
Cilvēks jau Ziemu uz spilvena neliek
kā lācēnu gultiņā savā.

Daugavmala. 28. februārī

Sniega vīrs ar sniega sievu
dejo vēlu vakarā,
divas garas zaru slotas
iesprauž sniega kupenā.

Sniega vīrs ar sniega sievu
dejo vēlu vakarā,
kamēr divas melnas ogles
iekrīt sniega kupenā.

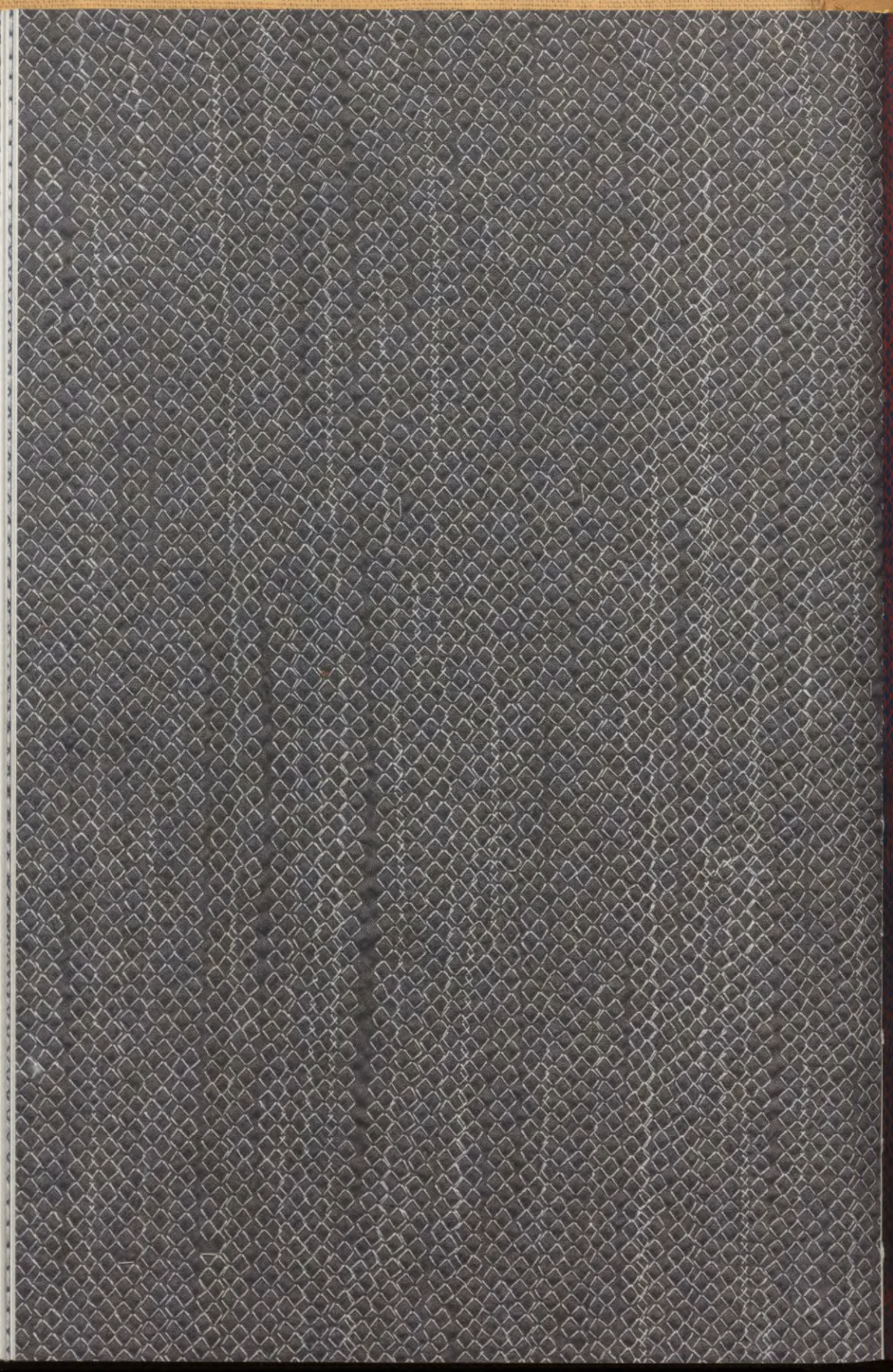
Sniega vīrs ar sniega sievu
dejo vēlu vakarā,
abiem kājas izkusušas,
brauc uz māju tramvajā.

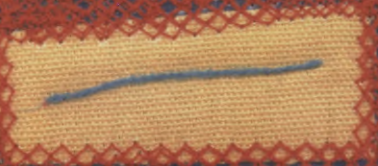

Rīgas osta. 1. martā

Nakts vidū uz ziemeļu pusi
aizpeldēs kuģis zils.
Es paņemšu līdz visu Rīgu,
tik liela ir ledus pils –
tur pietiks vietas ielām un kokiem,
baznīcām, skolām un ostām,
tur dzīvos Rīga kā balodis balts
ledus spožajā sprostā,
un brokastīs nelūgs kafiju vairs
ar svaigajām avīžu ziņām,
jo katru rītu es nesīšu tai
pilnu sauju ar sniegpārslīņām.
Es paņemšu līdz visu Rīgu,
kad aizpeldēs kuģis zils –
pirms izkusīs pēdējais ledus
un saulē Daugava sils.

lelku
kajas

divi prāti

viens prāts ar otru satikās
uz laipiņas pār upi
viens prāts par otru brīnījās
un izsacījās strupi
viens prāts ar otru badījās
uz laipiņas pār upi
tie abi upē ievēlās
jo abi bija glupi

rīta darbs

uzcelies no rīta agri
sūti muti nomazgāties
mammu palaid zaļā zālē
runča ratos vizināties
lec ar tikko autu kāju
taisni saules zaķu barā
sasauc smieklus izklīdušus
vakarā un aizvakarā
iešūpini zirņu laivas
pāri dziļām lapu lejām
un ar dienu satiekoties
pastiep roku pilnu vēja

ej un rīta darbu dari
tikai tu to paveikt vari

izglāb mazu melnu mušu
piena krūzē iekritušu

uz Rīgas pili

cūciņ ruciņ septiņi dēliņi
visiem astīt gredzenā
diviem bungas diviem rungas
visiem astīt gredzenā
diviem ģīgas čīgā stīgas
visiem astīt gredzenā
maziņam
biksiņš krīt
tas pūš savu stabulīt

cel cel cūciņ ruciņ
vel vel cūciņ ruciņ
kāp kāp cūciņ ruciņ
cūciņ ruciņ silītē

stum stum cūciņ ruciņ
velc velc cūciņ ruciņ
brauc brauc cūciņ ruciņ
braucam Rīgas pilītē

piebrauc cūciņa ar sili
sargi stāv ar zābakiem
kas tev laidīs rīgas pilī
basas kājas sivēniem

skrej skrej sargi bargi
dej dej sargi bargi
smej smeļ sargi bargi
cūciņ ruciņ silītē

elš elš sargi bargi
pūš pūš sargi bargi
klūp klūp sargi bargi
braucam iekšā pilitē

tur jau gaida Rīgas meitas
sēž pie galdiem uzklātiem
visām jaunas baltas kleitas
dancot grib ar sivēniem

sēd sēd cūciņ ruciņ
ēd ēd cūciņ ruciņ
dzer dzer cūciņ ruciņ
cūciņ ruciņ silitē

bungo bungas rungas
čīgā čīgas stīgas
pūt pūt stabulīti
danco Rīgas pilitē

cūciņ ruciņ septiņi dēliņi
visiem astīt gredzenā
diviem bungas diviem rungas
visiem astīt gredzenā
diviem ģīgas čīgā stīgas
visiem astīt gredzenā
maziņam
biksiņš krīt
tas pūš savu stabulīt

alvas zaldātiņi

ati bati ati bati
viens div trīs
zaldātiņi akrobāti
nekritīs

kurš no turku kara mājās
pārnākt spēs
tas uz vienas alvas kājas nostāvēs
un ar vienu alvas roku
pietiks tam
nav tak arī divu galvu
zaldātam

ati bati ati bati
viens div trīs
zaldātiņi akrobāti
nekritīs

ati bati ati bati
viens div trīs
zaldātiņi akrobāti
turēsies –
un nekritīs

lelles raduraksti

cik daudz man radu pasaulē
cik liela mana dzimta
mīt pogu kārbā podziņas
vismaz pusotra simta
un salocīta atvilktnē
guļ vecā balles kleita
es esmu gabaliņš no tās
gandrīz kā pašas meita
no vectētiņa kamola
man tika brūnie mati
es visiem radiem līdzīga
bet lelle – viena pati
un viena radiniece man
par visiem vairāk tuva
nu protams tava māmiņa
jo viņa mani šuva

bargais tēvs

gurķis dārzā savu meitu rāj
kāpēc rītos dobi nesaklāj

atnāk saimnieks bargo gurķi plūc
vēl no groza viņš uz meitu rūc

saimnieks gurķim dilles virsū liek
pat caur dillēm meitai brāziens tiek

burbulīši celties nepārstāj
gurķis arī mucā meitu rāj

selerija valērija

seleriju valēriju
noliktavā ieslodzīja

selerija valērija
mēnesi tur pavadīja

selerijai valērijai
žurka zobus parādīja

iespiedzās un beigta bija
selerija valērija

trīs reiz trīs

trīs reiz trīs
paslēpsimies drīz
trīs reiz trīs
ja mums pēdas dzīs
trīs reiz trīs
burvis pārvērtīs
trīs reiz trīs
mūs vairs nepazīs
trīs reiz trīs
gadus lietus līs
trīs reiz trīs
visi aizmirsīs
trīs reiz trīs
ja reiz atradīs
trīs reiz trīs
reizes noskūpstīs
trīs reiz trīs
līdzī aizvedīs
trīs reiz trīs
zīdā zeltā tīs
trīs reiz trīs
tēju uzvārīs

uz balli

zaļā kuplā kāpostlapu tērpā
baltiem taurenīšiem izrotāta –
tā es gribētu uz balli doties

un lai slaidis un cirtains zirņu princis
mani durvīs stāvam ieraudzījis
uzsmaidītu
zemu palokoties

sestdienas vakarā

sestdienas vakarā karnevāls būs
trusene kleitu dzeltenu šūs
desmitā numura tupelēs šļūks –
lec ka vai lūst mans dārgais

siseņi visi traki tur kļūs
dikti pa prātam esat man jūs
netupi krupi tauri sāc pūst –
lec ka vai lūst mans dārgais

danco un danco sienas jau grūst
danco un danco kupenas kūst
ūdeņi aiztek taciņa žūst –
lec ka vai lūst mans dārgais

kaza uz lauka zāli jau plūc
vai nu reiz galā karnevāls būs
hei hei lec ka vai lūst –
lec ka vai lūst mans dārgais

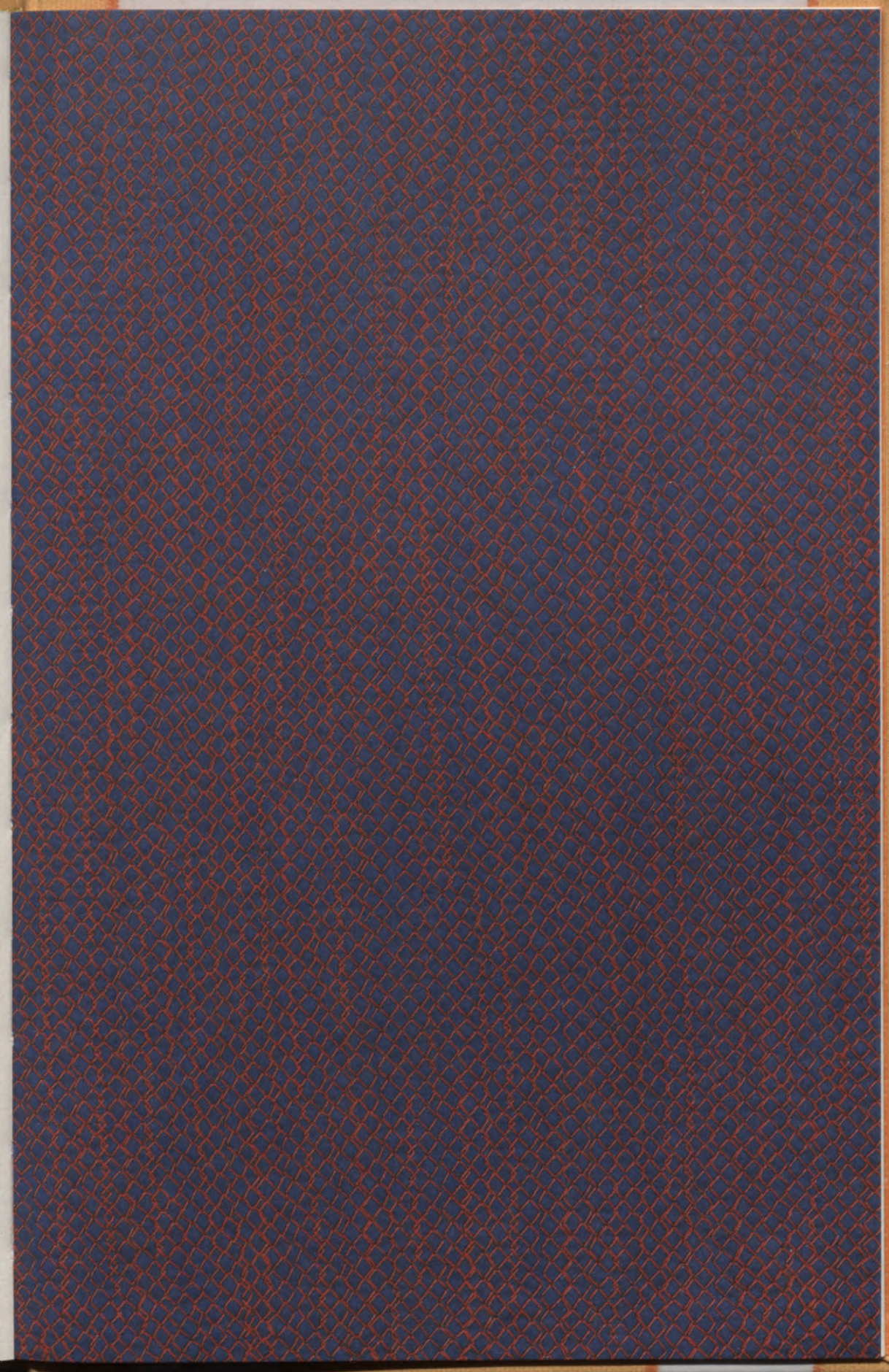
leļļu kājas

kājas mājas kājas mājas
leļļu kājas nāk no mājas
kurā lellēm labi klājas
un no tādas labas mājas
priecīgi nāk leļļu kājas

kājas mājas kājas mājas
tomēr dažas leļļu kājas
šurpu nāk no tādas mājas
kurā lellēm slikti klājas
un no tādas sliktas mājas
bēdīgi nāk leļļu kājas

kājas mājas kājas mājas
kā tur tavām lellēm klājas
kājas mājas kājas mājas
kādas mājas tādas kājas

Saturs

pēterim māmiņa gotiņa

pēterītis un miķelītis	9
pasaciņa asaciņa par sēņošanu blēņošanu	10
dārzs	11
burkānu dumpis	12
papucis un mammucis	13
mētelpoga	14
pēteris februārī	15
gotiņa	16
miega vilcieniņš	17

lielais un mazais

kas pa mežu skraida	21
melnā rociņa	22
ja tu uz citu pusi ej	23
graudiņi	24
iesnas	25
pastaiga	26
prusaku polka	27
čiku pliku	28
vakara vētra	29
lāči	30
lielais un mazais	32

runā rīga

saruna	35
divas meitenes	36
tētis	37
rudens vakarā	38
īstais	39
zvērests ierindas priekšā	40
mammās Ziemsvētku dzejolis	41
Ziemassvētki manā ielā	42
intervija	43

zvīrbulis un meitene	44
cīrulis un meitene	45
puikas laukos	
divi meļi mežā gāja	49
šņiku šņaku zaķis plāva	50
izrobota gailim sekste	51
man izlija kubuliņš	52
ņem kaķīt savu asti	53
labu nakti vecmāt	54
nāc nāc mēnestiņ	55
iekšīņa un ārīņa	
Mamm!	59
Kafijas automāts	60
svecīte	62
debesis	63
portrets	64
iekšīņa un ārīņa	65
saruna	66
pīļu zeme	67
mīlestība	68
zvīrbulis	69
Vakarā	70
jaunajās mājās	
Krāsns	73
Kaķis	74
Eglīte	75
Grāmata	76
Krūzīte	77
burtu spēles	
tu lasi	81
izziņa	82
vārdurati	83
lidojošie burti	84
ābeckaķis	85
še tev dālders pērc sev vārdu	86
klusais telefons	88
burtu tārpiņš	90
sīko burtu rotaļa	91
skolas nieki	
Dziesmiņa par skolas somu	95
dinozauru aritmētika	96

Izēdājs	97
rakst nieki	98
mīklas	100
Neticams notikums	102
Rīgas kungi	103
nometnes dziesma	104
krustu krustu margu	105
skolotāju pilsēta	106

ceļojumi grāmatplauktā

melnā runča pamošanās	109
polīcijas suņi	110
tāds ar tādu der	111
garā strīpa	112
viņš ir aizlidojis	114
kaparapa noposlēpēpupums	115
Baltais Zirgs	116
Marmelādes nolaupišana	117
pirātu dzīres	118
karavīra bērns	119
mati melni kā pērkona nakts	120
dzelzgalvju zeme	121

sūnu ciema zēni

(dzejoļi pēc Andreja Upīša stāsta motīviem)

laimes lāča gaidās	125
šmurgul'dancis	126
ciema veči	127
laimes lāča vedēji	128
balāde par raganu	129
vecene un gailis	130
Ziemassvētki baltajās mājās	131
pulksteņa rožu valsis	132
čigānu koris	133
melnā muiža	134
lāčādas zagšana	135
kunga kalpi	136
atpakaļ mājās	139
lāča padomi	140
laimīgās beigas	141

ziemas dienasgrāmata

Marijas iela. 20. novembrī	145
Pie Lido. 1. decembrī	146
Pārdaugava. 10. decembrī	147
Maskačkas muzikanti. 12. decembrī	148

Antonijas iela. 24. decembrī	149
Mežaparks. 25. decembrī	150
Mārtiņa kapi. 15. janvārī	151
Sarkandaugava. 27. janvārī	152
Bastejkalns. 2. februārī	153
Daugavmala. 28. februārī	154
Rīgas osta. 1. martā	155

leļļu kājas

divi prāti	159
rīta darbs	160
uz Rīgas pili	161
alvas zaldātiņi	163
lelles raduraksti	164
bargais tēvs	165
selerija valērija	166
trīs reiz trīs	167
uz balli	168
sestdienas vakarā	169
leļļu kājas	170

1945. gada 1. oktobris
 1945. gada 15. oktobris
 1945. gada 20. oktobris
 1945. gada 25. oktobris
 1945. gada 30. oktobris
 1945. gada 31. oktobris

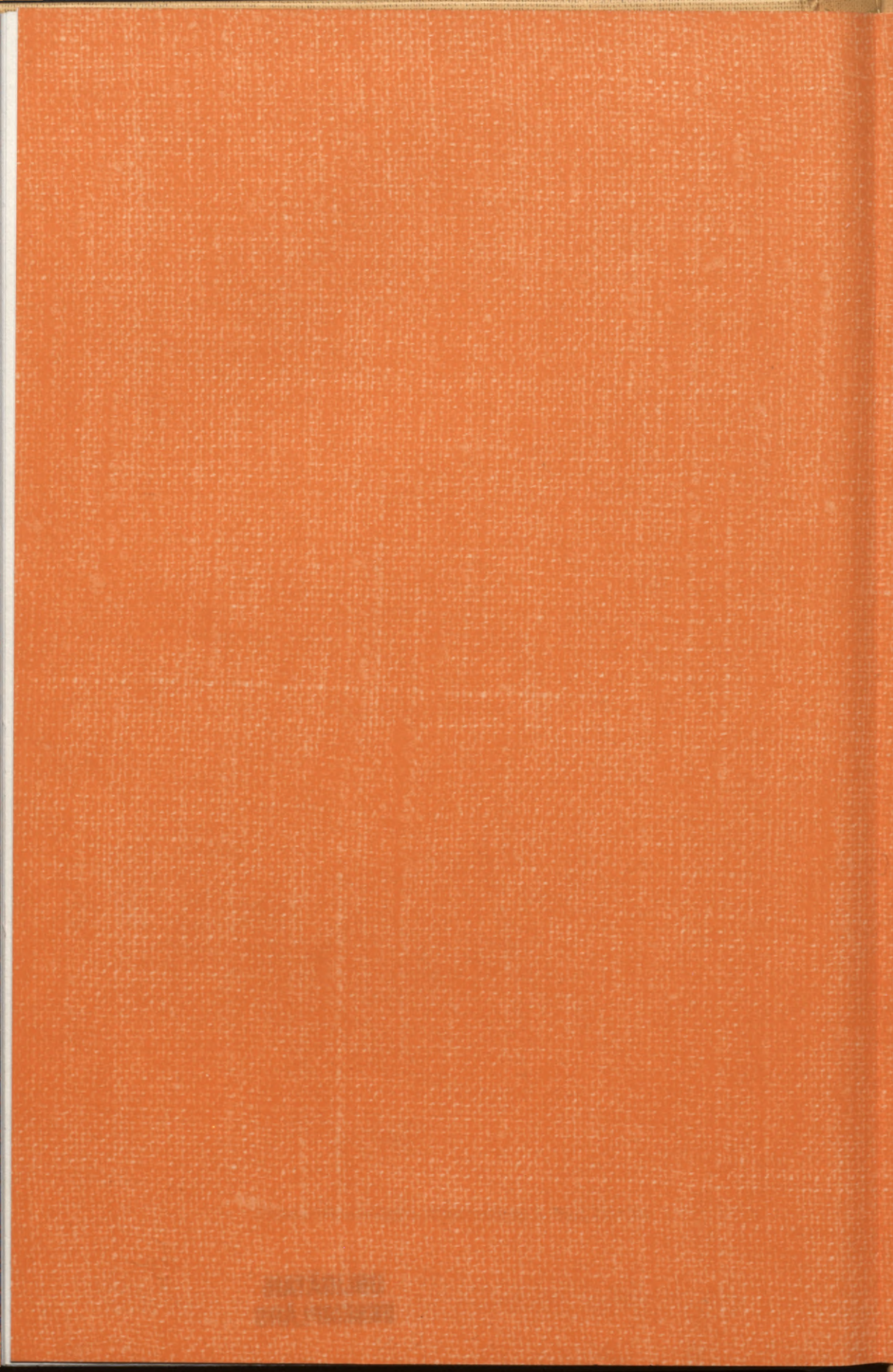
1946. gada 1. janvāris
 1946. gada 15. janvāris
 1946. gada 30. janvāris
 1946. gada 15. februāris
 1946. gada 30. februāris
 1946. gada 15. marts
 1946. gada 30. marts
 1946. gada 15. aprīlis
 1946. gada 30. aprīlis
 1946. gada 15. maijs
 1946. gada 30. maijs
 1946. gada 15. jūnijs
 1946. gada 30. jūnijs
 1946. gada 15. jūlijs
 1946. gada 30. jūlijs
 1946. gada 15. augusts
 1946. gada 30. augusts
 1946. gada 15. septembris
 1946. gada 30. septembris
 1946. gada 15. oktobris
 1946. gada 30. oktobris

1947. gada 1. janvāris
 1947. gada 15. janvāris
 1947. gada 30. janvāris
 1947. gada 15. februāris
 1947. gada 30. februāris
 1947. gada 15. marts
 1947. gada 30. marts
 1947. gada 15. aprīlis
 1947. gada 30. aprīlis
 1947. gada 15. maijs
 1947. gada 30. maijs
 1947. gada 15. jūnijs
 1947. gada 30. jūnijs
 1947. gada 15. jūlijs
 1947. gada 30. jūlijs
 1947. gada 15. augusts
 1947. gada 30. augusts
 1947. gada 15. septembris
 1947. gada 30. septembris
 1947. gada 15. oktobris
 1947. gada 30. oktobris

1948. gada 1. janvāris
 1948. gada 15. janvāris
 1948. gada 30. janvāris
 1948. gada 15. februāris
 1948. gada 30. februāris
 1948. gada 15. marts
 1948. gada 30. marts
 1948. gada 15. aprīlis
 1948. gada 30. aprīlis
 1948. gada 15. maijs
 1948. gada 30. maijs
 1948. gada 15. jūnijs
 1948. gada 30. jūnijs
 1948. gada 15. jūlijs
 1948. gada 30. jūlijs
 1948. gada 15. augusts
 1948. gada 30. augusts
 1948. gada 15. septembris
 1948. gada 30. septembris
 1948. gada 15. oktobris
 1948. gada 30. oktobris

**OBLIGĀTAIS
EKSEMPĻĀRS**

5-

LATVIJAS NACIONĀLA BIBLIOTĒKA

0305014273

2005-5
L 24

Grāmatā *iekšīņa un āriņa* ir dziedami, dancojami, spēlējami un minami panti, skaitīkļi, baidīkļi un skraidīkļi, lidojoši burti, leļļu dzīve, piedzīvojumu stāsti, dzejoļi par domām, dzejoļi par mīlestību un dzejoļi pie eglītes.

"Paši bērni to lasa aizgūtnēm un bez māmiņu, tētiņu pierunāšanas. Inese Zandere zina, kā rakstīt bērniem bez pielabināšanās." (*Diena*)

2002. gadā *iekšīņa un āriņa* saņēmusi godalgu konkursā *Preses nama grāmata* un 2. godalgu grāmatu mākslas konkursā *Gada balva grāmatniecībā*, bet 2003. gadā – Gada balvu literatūrā, Pastariņa prēmiju un Autortiesību bezgalības balvu.

Hansabanka

Jaunais, papildinātais izdevums
iznāk ar Hansabankas atbalstu

ISBN 9984-9801-0-3

9 789984 980102